

சிவமயம்

அவநா லுள்

செவ்வாய் நாளில்
செய்யப்படும்

13
புதிதான
செய்திகள்

P/L
29/3/2006

நாழத்துச் சிதம்பரம்

வினாயகர்
மீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தர்னம்,
வெல்லிப்பாலை,
இலங்கை

2006

தை மாத
தேதி

மலர்
42

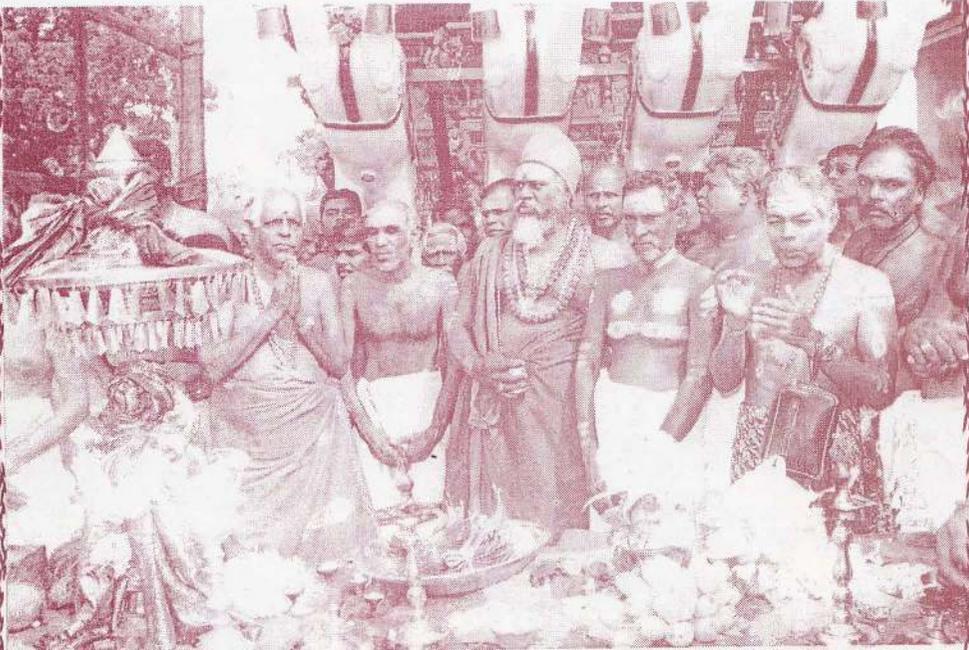
அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி
கலாநிதி.தங்கம்மா அம்பாக்குட்டி J.P அவர்கட்கு
அகவை 81 முர்த்தி

81th Birthday

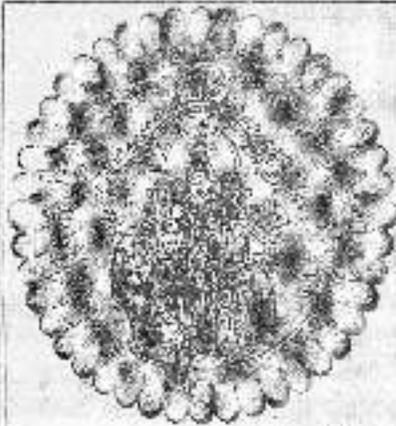
07.01.2006

அன்னையின் பிறந்தநாள் (07-01-2006) அன்று துர்க்கை அம்பாளுக்கு விஷேட அபிஷேகம் ஆராதனை நடைபெற்று அன்பர்களுக்கு அன்னதானமும் வழங்கப்பெற்றது. சிறப்பு வாய்வுமாக "நளவெண்பா" நூல் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்த நாள் அறிந்தியச் சபையால் வெளியிடப்பட்டது.

காரைநகர் ஈழத்துச் சிதம்பர புதிய தேர் வெள்ளோட்ட விழா

அவள் குளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

சூலியல்

மெழுவெய்திசெல்வர்

திரு. கந்தரா. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி சூலியல்

சாசனத்திரு. சா. சீவபாலன் அவர்கள்

2006 பார்வையி லுட்பட மாத லாதம்

மலர் 42

வெளியீடு: ஸ்ரீ தூக்காதேவி தேவஸ்தாசம்

தேவஸ்தாசம், இலங்கை, பதிவு இல. QD/74/NEWS/2006

நிரிகரணசுத்தி காரியசித்தி

நிரிகரணசுத்தி காரியசித்தி என்பார்கள். மனம், வாக்கு, கரையம் என்ற மூன்றும் ஒரு நிலைப்பட்டதாக அமையப் போது காரியம் வெற்றிபடாதது. இதற்கெனவே திருவருளைப் பெற்று அதிசய வாய்ப்புக்கு அந்நெறிமுறையே எதுவானது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். மனத்தால் எம் வாழ்வின் அன்பு தன்பத்துக்கு ஊதகருள் என்பதை நாம் முழுமையாக உணரவேண்டும். மனத்தால் ஒருமையாடு இல்லாவிட்டால் எமது செயல்கள் யாவும் பயனற்றவைபடும். மனமே ஒரு நெய்யும் பொழுதில் பல நூறு சீந்தமங்களை சீந்தித்துக் கொண்டு இருக்கும். மனம் பற்றிக் கறப்பட்ட தத்துவ புருஷர்கள் மனத்தை கற்றுடன் ஒப்பீட்டார்கள். கற்று ஒர் இடத்தில் நிற்புநினைவு. உள்ளத்தை ஒரு நிலைப்படுத்த உள்ளத்தின் தோன்றல் என்பனங்களை ஒருமையப்படுத்த அவற்றின் விளைவாகத் தோன்றுகின்ற பார்வை முறையிலுள்ளும் வாக்கையும் ஒருமையப்படுத்த விட்டால் நாம் சொல்லும் செயல்களுக்கு பயன்படாத நன்மை உண்டாகும். எண்ணிய எண்ணம் நல்லதாயினும் கெட்டதாயினும் அது எண்ணியவாழ்ந்ததே திரும்பி வந்து செருகிறது என்றார் சுவாமி இளமக்குடிசுவாமி. இன்று வாயுவாக மனத்தைத் தொலைத்த மனத்தீக்கவாகவே நாம் அல்லல் உறுகிறோம். மனதில் பேரவாக்களை உற்பத்தி செய்து அவையறுகிறோம். மனதில் அச்சத்தைப் பெருக்கி அதிசய வாழ்கிறோம். மனதில் நல்லவற்றை விதைத்து நல்லறவடைகாண நாம் முயலவேண்டும். மனத்தைப் பண்படுத்த அதை வழிபாடுதான் மகத்தான வழி என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

சீமை திறக்கக் கற்றாலுந் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும்
மனம் திறக்கக் கல்வாக்கு வாயினி லாபரீமை

என்று தாயுமானவர் சுவாமிகள் சொல்கிறார்.

வாழ்நாளில் நாம் வழிபாட்டுக்கு உயர்ந்தவாறு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். வழிபாட்டின் வழியாக பாரதீசர் பயர்சீத் வாய்ப்புமாயும் என்பதை

அனுபூதியாளர்கள் அற்புதமாக எடுத்துரைத்துள்ளார்கள். இறைவனையே நனைந்து இறைவனுக்கே ஆட்பட்ட அனுபவத்தை

ஒன்றே நனைந்திருந்தேன் ஒன்றே துணிந்தொழிந்தேன்
 ஒன்றே என் உள்ளத்தின் உள் அடைந்தேன் ஒன்றே காண்
 கங்கையான் திங்கட் கதிர்முடியான் பொங்கு ஒளி சேர்
 அங்கையாற்கு ஆள் ஆம் அது

என காரைக்காலம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள புற இருளை நீக்கமுன் எமக்குள்ளே நிறைந்திருக்கும் அக இருளை வீரட்ட வேண்டும். அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறவாகிய இறைவனை இறைஞ்சுவதற்கு நாம் நம்மை ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும். சீவாயநம என்று சீந்திப்போர்க்கு அபாயம் ஒரு நாளுநம்வலை என்ற அருமருந்தான வார்த்தையை உணர்ந்து இறை உணர்வுடன் வழிபாடு செய்து வாழ்ந்து இடர்களைவோமாக.

*** ** ** * ஆசிரியர்

இலங்கையில் மகான்களின் சமாதிகளை உள்ளடக்கி அருள்மணம்

கமழும் ஆலயங்கள் சீல உண்டு:

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில்	- ஒரு சமரச சாதுபாபா
உசன் கந்தசுவாமி கோயில்	- உசன் பாவா
முகத்துவாரம் ஸ்ரீ அருணாசலேஸ்வரர் கோயில்	- பெரியானைக்குட்டி சுவாமிகள்
நாவலப்பிட்டி குயின்ஸ்பரி சிவாலயம்	- நவநாதசித்தர்
கதிர்காமம்	- முத்துலிங்க சுவாமி பால்குடி பாவா

*** ** ** *

திருவண்ணாமலையில் தவம்செய்து, அங்கேயே சமாதியான சீல மகான்கள்:

1. பகவான் ரமணமகரிஷி
2. சேஷாத்திரி சுவாமிகள்
3. ஸ்ரீராம் சுரத்குமார் சுவாமிகள்
4. விநாயக சிவாமிகள்
5. குருநமசிவாயர்

சிவபூமி கண்தானச் சபை

தானங்களில் சிறந்த தானமான கண் தானத்தைச் செய்ய மூன்வாகுங்கள் உங்கள் இறப்புக்குப் பின் பார்வையற்று இருக்கும் ஒருவருக்கு ஒளி

கொடுக்க நீங்கள் உதவுங்கள். வரமும் போதே

இப்புண்ணிய காரியத்துக்கு

ஒப்புதல் தாருங்கள்.

தொடர்புகளுக்கு:

ஆறு.திருமுருகன்

தொலைபேசி

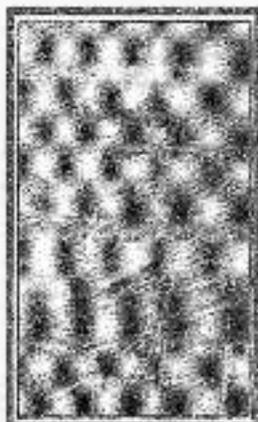
021-222 6550

கண் வைத்திய நிபுணர்கள்:

Dr. ச. குகதாசன், 021-222 3645

Dr. சீவந்தா, 021-222 3149

யாழ்ப்போதனா வைத்தியசாலை

இதய அஞ்சலி

வேத சிவாகம விற்பன்னரும் கொழும்பு-பொன்னம்பல வானேசர் கோவிலிற் பிரதம சிவாச்சாரியராகப் பலவாண்டுகள் பணிபுரிந்தவருமான சிவஸ்ரீ சி. குஞ்சிதபாதக்குருக்கள் கடந்த 2006-01-10ஆம் திகதி இம்மண்ணிலக வாழ்வைத் துறந்த செய்தியை மிகுந்த மனவருந்தத்துடன் நமது வாசக நேயர் களுக்கு அறிவிக்கின்றோம்.

கன்னாகம்-மைலனியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர், ஆலயங்களில் இடம்பெறும் ஆகமக் கிரியைகளையும் இல்லங்களில் நடைபெறும் கைதிகக் கிரியைகளையும் முறை தவறாது செய்வதிறும் செய்விப்பதிலும் ஆர்வமும் ஆற்றலும்

அருபவமும் நிறைந்த சிவாச்சாரியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். பிரம்மஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணியசாலாட்சி கம்பதியின் ஏகபுத்திரர். இவருடைய இருபதாவது வயதில் 1946ஆம் ஆண்டில் ஆச்சாரியாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது. 1949ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதத்திற் கொழும்பு ஸ்ரீ பொன்னம்பலவானேசர் கோவிலில் இவருடைய சிவப்பணி ஆரம்பமானது. தேர்ந்து தெளிந்த அறிவு, "செய்வன திருந்தச் செய்" என்பதில் நம்பிக்கையும உறுதியும் நிறைந்த மனோபாவம் போன்றவை மிகுந்துள்ள அர்ச்சகரின் மலிமையால், கல், சிவனாக ஆயின்றது எனச் சொல்லப்படுவதுண்டு. இத்தகைய சிறப்பு மிக்க சிவாச்சாரியராக இவர் உயர்ந்தார். சோதி. க் கலையில் இவருக்கிருந்த புலமை, இவருடைய சமயப் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது. தமிழ் ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரப் பரிசைப் பிற் சித்தியடைந்த இவருடைய தமிழறிவும் சிவாக்கிக் கத்தக்கது. கோவிலி கிரியைகள், முகூர்த்த நிரிசையம், சமய தத்துவங்கள்-சம்பந்தமான சந்தேகங்கள், பிரச்சனைகள் தோன்றிய வேளைகளிலெல்லாம் இவர் வழங்கிய தீர்ப்புகள், அளித்த விளக்கங்கள் எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. "நாட்டு மக்கள் பிழை செய்தால், அந்தப் பாவம் அரசனைச் சேரும்; அரசன் பிழை செய்தால், அந்தப் பாவம் புரோகிதனைச் சேரும்" என்பதை அடிக்கடி ஞாபகமுட்டுவது இவருடைய வழக்கம். பிறப்பால் மட்டும் பிராம்மணனாக இருப்பதிற் பிரயோசனமில்லை. அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் அவன் சிறந்து விளங்க வேண்டும். இவற்றின் துணையால் சமூகத்தைச் செம்மையான முறையில் வழிநடத்திச் செல்லவேண்டும் என்பதை மனத்தில் இருத்தி அகில இலங்கைச் சிவப்பிராமண சங்கத்தை நிறுவி சமஸ்கிருதக் கல்வி வளர்ச்சியிலும், சமயக் கிரியைகளை ஏன்? எப்போது? எப்படி? செய்யவேண்டும் என்பனவற்றை விளக்கிப் பயிற்சி அளிப்பதிலும் இவர் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டார். கொழும்பு விவேகானந்தசபை, அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம், திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத் திருப்பணிச்சபை போன்ற பல அமைப்புக்களின் காப்பாளராக-விசேட ஆலோசகராக இவர் பணியாற்றியமை குறிக்கத்தக்கது. சிவபூஜா துறந்தரான குருக்கள் அவர்களுக்குப் பல்வேறு அமைப்புக்களால் மனமுலந்து வழங்கப்பெற்ற கௌரவப் பட்டங்களுள் பிரதிஷ்டா புஷ்யனம், சிவாகமஞானபாணு, கிரியாகலாப முக்தாமணி போன்றவை சிறப்புமிக்கவை.

தன்னுடைய வருவாயின் கணிசமான பகுதியைத் தென்னிந்தியத் திருத்தல யாத்திரைகளை அடிக்கடி மேற்கொள்வதற்குப் பயன்படுத்தினார். அறிவுக் கல்விகளான சில சிவாச்சாரியர்களைச் சந்தித்துத் தன் அறிவை விருத்தி செய்வதற்கும் தல யாத்திரைகளைப் பயன்படுத்தினார்.

பல்லேறு சிறப்புக்களால் ஓர்-உதாரண சிவாச்சாரியராகத் திகழ்ந்த சிவஸ்ரீ குஞ்சிதபாதக்குருக்கள் அவர்களின் மறைவு சைவ உலகிற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பு என்பதற்கையாயில்லை.

- சிற்பி

அருள் ஓளி - தகவல் களஞ்சியம்

நளவெண்பா நூல் வெளியீடு:

அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின் அகவை 81 பூர்த்தி குறித்து அன்னையின் விருப்பத்திற்கு அமைய நளவெண்பா நூல் கருத்துரையுடன் கூடியது வெளியிடப்பட்டது. நல்லை ஆதீன குருமுதல்வர் முதற் பிரதியைப் பெற்றுச் சிறப்பித்தார். பல அன்பர்கள் சிறப்புப் பிரதிகளைப் பெற்றனர்.

ஆறுமுகநாவலர் குருபூசை குறித்து அறக்கட்டளை:

ஆண்டுதோறும் நல்லை நகர் நாவலர் பெருமானின் குருபூசை வழிபாட்டை சிறப்பாக நடாத்துவதற்கென தூக்காதேவி தேவஸ்தானம் ஐந்து லட்சம் ரூபா பணத்தை நிரந்தர வைப்பில் வங்கியில் இட்டுள்ளது. அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இவ் அறக்கட்டளையை பிறப்பித்து நாவலர் பெருமானை காலந்தோறும் நன்றியோடு சைவ உலகம் வாழ்த்திப் போற்ற வேண்டும் என வேண்டியுள்ளார்கள்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சிவத்தமிழ்ச்செல்வியின்

பெயரில் முன்று புலமைப்பரிசு அறக்கட்டளைகள்:

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் பண்ணிசைத் துறையை பயிலும் மாணவர்களில் சிறந்த பேறு பெற்ற மாணவருக்குரிய சிறப்பு விருது - 1986

யாழ் பல்கலைக்கழக மருத்துவபீடத்தில் கற்கும் உச்ச வறுமையும் கல்வியில் திறமையுமுடைய மாணவருக்கான கல்வி உதவி அறக்கட்டளை - 2005

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் சிறந்த பெறுபேறு பெறும் மாணவருக்கான சிறப்பு விருது - 2006

மேற்குறித்த அறக்கட்டளைகள் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி பிறந்தநாள் அறநிதியச் சபையால் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

தைப்பூசத் திருநாளில் உலகப் பெருமஞ்சம்:

இணுவில் கந்தசுவாமி கோவிலில் இருநூறு வருடங்களுக்கு முன் உருவாக்கப்பட்ட உலகப் பெருமஞ்சம் வழமைபோல் இவ்வாண்டும் தைப்பூச நன்றாளில் (11-02-2006) மாலை 5-00 மணிக்கு வீதி உலா வர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

காரைநகர் திக்கரை முருகன் திருக்கோவிலில் கல்யாண மண்டபம்:

புகழ்பூத்த காரைநகர் திக்கரை முருகன் ஆலயத் திருவீதியில் அடியவர்களின் முயற்சியால் புதிய திருமண மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்வரும் 20-01-2006 அன்று காலை 9-00 மணியளவில் இம்மண்டபம் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒன்பதாவது ஆண்டில் ஞானச்சுடர்:

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மாநந்தோறும் வெளியிட்டு வரும் ஞானச்சுடர் மலர் ஒன்பதாவது ஆண்டு சிறப்பு மலராக இம்மாதம் வெளிவரவுள்ளது. ஆச்சிரமத்தின் சொந்த அச்சுக்கூடத்தில் இம்மலர் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளிவருவது. உலகின் பல பாகங்களுக்கும் அனுப்பப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

தைப்பொங்கல் தமிழர்களின் பெருவிழா

சீவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J.P. அவர்கள்

உலையும் பொங்க உலகமும் பொங்க எமது உள்ளமும் உவகையினால் பொங்குகிற திருநாள் தைப்பொங்கல் ஆகும். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்யக் கிடைத்த ஒரு திருநாள். எம்மையெல்லாம் வாழவைக்கின்ற சூரியபகவானைப் போற்றக்கிடைத்த ஒரு புண்ணியநாள்.

தைப்பொங்கல் என்றால் நம் நாட்டின் பழம்பெரும் விழா என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. தைமாதப் பிறப்பைப் போற்றி வரவேற்கும் முகமாகவே தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும் என்று பேசிக்கொள்கிறோம். அந்த வழி தனி மனிதனுக்கு மட்டும் உய்வுகாட்டும் வழியன்று. இந்நாட்டு உழைப்பாளிகள் அனைவருக்கும் சிறப்பாக உழவர்களுக்கும் உவகையூட்டும் ஒரு வழியாகும். மழையும் பனியும் ஒன்றாக இணைந்து நோய்நொடிகளை ஏற்படுத்தி நிற்க எப்போ இனிய வெயில் எறிக்குமென்றும், எமது பிணி நீங்கும் என்றும் எதிர்பார்ப்போருக்கும், தைமாதம் ஒரு புதுமையான வரவேற்பைத் தருகிறது. விழாக்களினால் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படும் போது இறைநம்பிக்கையும் இயற்கையின் எழிலும் எம்மைப் பூரிப்படையச் செய்கிறது. வயலிலே முற்றிய கதிர்களைக் கண்ட சேக்கிழார் பெருமான் பாடுகிறார்.

‘அன்பர்க்கு ஆயின சிந்தை

போல அலர்ந்தனசாலி எல்லாம்’ என்றும்

“பத்தியின் பாலராகிப் பர

மனுக்காளாம் அன்பர்

தத்தமீற் கூடினார்கள் தலை

யினால் வணங்குமாபோல்

மொய்த்தநீள் பத்தியின்

பால் முதீர்தலை வணங்கிமற்றை

வித்தகர் தன்மைபோல்

விளைந்தன சாலி எல்லாம்”

என்றும், பாடல்களில் இயற்கை எழிலையும் இறையருளையும் இணைக்கிறார். முருகப்பெருமானின் அருட்காட்சிக்குச் சூரியன் உதயமாகும் காலையின் எழிலைக் காட்டுகிறார் நக்கீரர். எனவே இயற்கையினூடே தெய்வீகத்தைக் காட்டியவர்களும், கண்டவர்களும் தமிழ் மக்கள் என்பது கண்கூடு. பொங்கல் விழாவிலன்று மகரசங்கிராந்தி வைபவம் நடைபெறும் முதல்நாள் அதாவது மார்கழிக் கடைசித் தினம் போகிக் பண்டிகை எனப்படும் விழா நாளாகும். அன்று தேவையற்ற பழைய பொருள்களைத் தீயிலிட்டுக் கொளுத்தி எமது மனமாசு அனைத்தையும் திருவருள் அக்கினியில் பொசித்து விடுகிறோம் என்பதை நிலைநாட்டுகின்றது. இது பெரும்பாலும் வடநாட்டில் நடைபெறுகிறது.

கதிரவனுக்கு நன்றி:

சூரியபகவான் நவகோள்களுக்கும் தலைவர். தினந்தினம் எம்மை மகிழ்வித்துக் காட்சி தருபவர். இவ்வுலகை வாழ்விப்பவர். மழையைத் தருபவர். பயிர்களைச் செழிப்புற வைப்பவர். ஆகவே அவரின் கருணையினால் விளைந்த செந்நெல், கரும்பு, முக்கனி அனைத்தையும் படைத்து வழிபடுகிறோம். தை பிறந்து விட்டால் சூரிய பகவானின் பார்வை வடக்கு நோக்கி விழுகிறது. அவன் எப்பொழுதும் நேர்கிழக்கில் எழுந்து நேர்மேற்கில் மறைவதில்லை. ஓர் ஆண்டில் சில மாதங்கள் மெல்ல மெல்ல வடகிழக்கில் உதயமாகி வடமேற்கில் மறைகிறான். இவற்றையே முறையே உத்தராயணம் என்றும் தட்சணாயணம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. உத்தராயண கால ஆரம்பத்தில் தைப்பொங்கல் அமைகின்றது. இந்நாளை சூரியப்பொங்கலாக வைத்து வழிபடுகிறோம். வீட்டு வாசலில் நெற்கதிர், தினைக்கதிர், வேப்பிலை கட்டித் தொங்க விடுவதும் புதுப்பானையில் மஞ்சள் இலை, கரும்பிலை, மாவிலை கட்டித் தொங்க விடுவதும் வழக்கம். உலையில் பால் பொங்கும் போது உவகை பொங்க அரோகராச் சொல்லி பானையைச் சுற்றி சூரிய வணக்கத்தோடு மூன்றுபிடி அரிசியை மூன்றுமுறை போட்டுப் பொங்கலைச் செய்து கரும்பும் இளநீரும் முக்கனியும் படைத்து சூரிய நமஸ்காரம் செய்கின்றோம். பொங்கிப் படைத்ததை மற்றவர்களையும் உண்பித்து நாமும் உண்டு மகிழும் போது “பால் பொங்கிற்றா, வயிறு வீங்கிற்றா” என்று வினவி வினவி ஆரவாரிப்பது வழக்கம். எனவே தமிழர் திருநாள்; உழவர் திருநாள், என்றெல்லாம் போற்றும் இப்பொங்கல் நாளில் அனைவரதும் மகிழ்வான வாழ்வையும் சிறப்பான வளத்தையும் வேண்டிப் பிரார்த்திப்போமாக.

அகவை நூறு வாழ்க தாயே!

தழலினும் தூய வாழ்வு

தாயினும் பெரிய அன்பு

பழகிட இனிமை சொட்டும்

பாங்கது இவரின் பண்பு

அழகுற தமிழைக் கற்ற

அருளுரை வழங்கும் பேச்சு

களங்கமில் சைவம் போற்றும்

கண்கவர் தூர்க்கா புரமமைத்து

வளமுடன் திகழும் நல்ல

வான்புகழ் மகளிர் இல்லம்

பழகிடில் பேயும் கூட

பணிந்திவள் பாதம் போற்றும்

உளத்தினில் உவகை பூக்க

உவக்கிறார் உலகத் தமிழரெல்லாம்

அழகுறு தமிழ்ஈழம் காண

அகவை நூறு வாழ்வாய் தாயே!

ஆக்கம்: **விகடகவி. மு. திருநாவுக்கரசு**

(ஓய்வுபெற்ற யாழ் மாவட்ட நீதிபதி)

உள்ளத்திலே உண்மையொளி உண்டாக்கி

இன்பம் பெறுவோம்

கலாநதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள்

“சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம்

சொல்லிய வண்ணம் செயல்” என்று வள்ளுவர் பெருமான் இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கூறிவிட்டார். போதனை செய்வது மிகச் சூலபமான காரியம். ஆனால் சாதனையில் அப்போதனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது கடினமான செயல் ஆகும். வேத உபநிடதங்கள் தொடக்கம், புத்தர் பெருமான், மகாவீரர், ஏசு பெருமான், நபிகள் நாயகம், ஆகியோரும் காந்தி அடிகள் வரை மக்களின் உய்விற்கு வழி சொல்லியுள்ளார்கள். அவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஒழுகினால், மாந்தர்கள் சீராகவும், சிறப்பாகவும், இன்பமாகவும் இப்பூமியில் வாழமுடியும்.

இன்று அறிவும் திறனும் பெரு வளர்ச்சி கண்டுள்ளன. பெற்ற அறிவைக் கொண்டு நல்லவை, கெட்டவை எனப் பிரித்துப் பார்க்கவும் மனிதர்களுக்கு முடியும். எனவே இன்று அறிவுக்குப் பஞ்சமில்லை. அறிவு குறைந்த முன்னைய காலங்களில், மக்கள் விட்ட பிழைகள், தவறுகள், மக்களின் அறிவுக் குறைவாலும் அவர்களுக்குத் தெரியாமலும் நிகழ்ந்தன எனலாம். பிழை விடுவது மனித இயல்பு, மன்னிப்பது தெய்வீகத்தன்மை என்று கூறி ஒருவாறு நியாயித்துக் கொள்ள முடிந்தது.

அறிவு வளர்ச்சியும், நாகரிக வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டுள்ள இக்காலத்தில், அறிவு ரீதியாக, மனித விழுமியங்களின் இன்றியமையாமையும்; சமூகப் பண்புகள், நீதி, நல்லொழுக்கம் ஆகியவற்றின் தாற்பரியங்களும்; அவற்றைப் பேணி வருவதால் ஏற்படக் கூடிய நல்ல விளைவுகளும்; அவற்றை உதாசீனஞ் செய்வதால் மனித சமுதாயம் சந்திக்கப் போகின்ற பாதகமான விளைவுகளும் என்ற இன்னோரன்ன அறிவு சார்ந்த விடயங்களை அறிந்தவர்கள், தெரிந்து கொண்டவர்கள் மிகப் பலர் உள்ளனர். இந்த வகையில், கற்க வேண்டியவற்றைக் கசடறக் கற்றவர்கள் மிகப் பலர் உள்ளனர் என்பதை அறியும் போது பெருமகிழ்ச்சியாக உள்ளது. ஆனால் அவ்வாறு கற்றபடி, கற்று அறிந்துகொண்டபடி அவர்களில் எத்தனை பேர் வாழ்க்கையில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை மதிப்பீடு செய்து பார்த்தால், முதலில் ஏற்பட்ட பெருமகிழ்ச்சி குன்றிக் கொண்டு போவதை உணரக் கூடியதாக இருக்கும்.

ஒருவர் அறியாமல் செய்கின்ற தவறுகள், குற்றங்கள் என்பன மன்னிப்புக்குரியன. ஆனால் தவறு, பிழை எனத் தெரிந்து கொண்டு செய்கின்ற குற்றங்கள் மனித இயல்புக்கு உரியனவுமல்ல, எனவே மன்னிக்கக் கூடியனவுமல்ல என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத காரியங்களைச் செய்யும்படி தூண்டுவன, நம்முள் காணப்படுகின்ற, பண்படாத மன உணர்ச்சிகளே என்பதை அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். எந்த அறிவையும், எந்த நேரத்திலும் மழுங்கடிக்கச் செய்யும் ஆற்றல் இந்த மன உணர்ச்சிகளுக்கு உண்டு. கோபம், ஆசை, வெறுப்பு, கர்வம், பொறாமை, மேலாண்மை, அகங்காரம், மமகாரம், பயம் என்பன இத்தகைய பண்படாத உணர்ச்சிகள். இந்த உணர்ச்சிகள் மனிதனோடு கூடப்பிறந்தவை. அவை மனிதனுள் உடனுறைபவை. அவற்றை வெளியேற்றுவது அத்துணை இலேசான காரியமல்ல என்பது மனித இனம் தோன்றிய காலந்தொட்டு இற்றை வரை பெற்ற அனுபவம் ஆகும். அதற்காக, அத்தகைய தீய உணர்ச்சிகள் மனிதர் மீது மேலாண்மை செலுத்த அனுமதிக்க வேண்டுமென்பதல்ல.

சில நோய்கள் மனிதர்களைப் பீடித்து விட்டால், அவற்றைத் தீர்த்தல் இயலாததாகி விடுகிறது. அப்பொழுது அந்த நோயோடு இணங்கி, அதனுடன் சேர்ந்து, சில மருந்துகள் மூலம் கட்டுப்படுத்தி வாழ்வதற்கு மனிதன் பழகிக் கொள்கிறான். அவ்வாறு தான்; தன்னுள் உறைகின்ற தீய மன உணர்ச்சிகளின் பிடியில் சிக்குண்ட மனிதன், அவற்றை விட்டு விலகவும் முடியாமல்; அவற்றை அடக்கவும் முடியாத நிலையில் உள்ளான். அத்தகைய உணர்ச்சிகளுடன் சேர்ந்து, ஓரளவிற்கேனும், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் மனிதர்கள் உள்ளனர்.

இருள், சூரிய வெளிச்சம் வந்ததும் மறைந்து விடுகின்றதே தவிர, அழிந்து விடுவதில்லை. வெளிச்சம் போனதும், மறுபடியும் இருள் தோன்றி விடுகின்றது. அவ்வாறே மனிதனில் உள்ள மன உணர்ச்சிகளும், அறிவொளியில் மறைந்து செயலற்று விடுகின்றனர். ஆனால் அவை அழிந்து விடுவதில்லை. எந்நேரமும் வெளிச்சத்தை வைத்துக் கொண்டால் தான் இருள் மீளத் தோன்றாமல் இருக்கச் செய்ய முடியும். அவ்வாறு தான் மனிதர்களும் தாம் பெற்ற கல்வி அறிவு என்கின்ற ஒளியை எந்நேரமும் அணையாமல் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் மாத்திரமே, தீய மன உணர்ச்சிகள் மீண்டும் மீண்டும் தலை காட்டாமல், மறைந்த நிலையில், அவற்றைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளமுடியும். எனவே, எம்முடைய அறிவைப் பயன்படுத்தி, மன உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருத்தலே சிறந்த வழியாகும். அறிவு எனும் ஒளி என்பது என்ன? என்று கேட்கலாம். ஒளி என்று கூறப்படுவது மனித விழுமியங்களே. உண்மை, அன்பு, நன்னடத்தை, சாந்தி, அஹிம்சை எனும் விழுமியங்கள் எமது வாழ்வில் இடம்பெறும் போது, நிச்சயம் அங்கு நித்தியமாக ஒளி ஏற்றப்பட்டிருக்கும். அப்பொழுது தீய மன உணர்ச்சிகள் மனிதரில் மீண்டும் தோன்றவோ, அவர்களை அண்மிக்கவோ முடியாத நிலை உண்டாகிவிடும். உள்ளத்திலே உண்மையொளி உண்டானால், வாக்கினிலே, ஒளி உண்டாகும். எனவே, சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிதாக இருப்பது போன்று, சொல்லிய வண்ணம் செய்வதையும் அறிவின் உதவியோடும், தூய மனத்தின் உதவியோடும், நடைமுறைப்படுத்தி வாழ்வில் இன்பம் பெற்று வாழ்வோமாக.

பக்தியின் பயன்

சிஷ்யன் ஒருவன் தன் குருவிடம் எல்லாம் விதிப்படி தான் நடக்கும் எனில் பக்தியினால் என்ன பயன்? என வினவினான். குருஅதற்கு பதில் கூறாமல் தனது இரண்டு வேட்டிகளை உடனே தோய்த்து வருமாறு சிஷ்யனிடம் கொடுத்தார். சிஷ்யன் அவற்றைத் தோய்த்து எடுத்து வந்தான். குரு அவற்றுள் ஒன்றை நல்ல வெளிச்சமான நேராக வெயில் விழும் இடத்தில் உலர்த்தச் சொன்னார். மற்றொன்றை இருட்டான காற்றோட்டம் சற்றுமில்லாத ஓர் அறையினுள் உலர்த்தச் சொன்னார். இரண்டையும் மறுநாள் மதியம் எடுத்துக் கொண்டு தன்னைப் பார்க்க வருமாறு பணித்தார்.

சிஷ்யனும் அவ்வாறே செய்து, மறுநாள் இரண்டையும் குருவிடம் கொண்டு வந்தான். குரு இரண்டு துணிகளிலும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கின்றது எனக் கேட்டார். சிஷ்யன் பவ்யமாக, வெயிலில் உலர்ந்த துணி பளிர் என்று மட மடப்பாக நன்றாகக் காய்ந்து உடனே உடுத்தும் வண்ணம் உள்ளது. நிழலில் இருட்டில் போட்ட துணியோ, இன்னும் முற்றும் காயவில்லை. அது மட்டும்மன்றி மூடை நூற்றம் அடிக்கிறது எனக் கூறினான்.

குரு பன்சரிப்புடன் இது தான் பக்தி உள்ள மனத்திற்கும் பக்தி இல்லாத மனத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசம் இது தான் எனக் கூறினார்.

தொகுப்பு: கிருஷ்ணா கிரீஜா

மனக்கசப்பை மறைத்து

மனையறம் காத்த மாது நல்லார்

சீவ: சண்முகவடிவேல் அவர்கள்

அருந்ததிக் கற்பனைய அம்மையாருக்கு வேட்கோவர் திருந்து நற்கணவர், ஒருநாள் வேட்கோவருக்கு மனைவியாரை மெய்யுற அணைய ஆசை எழுந்தது, வேட்கோவர் பொங்கிய விருப்போடு மனையாருடைய கையைப் பற்ற அருகில் அணைந்தார். சீறி எழும் நாகம் போல மனைவியார் வாயிலிருந்து தெற்றென ஓராணை பிறந்தது. வேட்கோவர் திடுக்கிட்டார். செய்வது அறியாது திகைத்தார். ஆமை உறுப்பை உள்வாங்கல் போல வேட்கோவருடைய உள்ளத்தில் பொங்கி எழுந்த உணர்ச்சிகள் யாவும் மங்கி மடிந்தன.

“தீண்டுவீ ராகி எனம்மைத் திருநீல கண்டம்”

கணவனார் மதி மருண்டார். தன்னிலை தளர்ந்தார். கணவன் மனைவி தாம்பத்திய வாழ்வில் தலையாய இன்பமாகக் கொஞ்சிக் குலாவிக் குதூகலிக்கும் தலையற்ற உறவிற்கு இப்படி ஒரு தடுப்பாணையா! அதுவும் வித்தின் விளைபுலமான மனைவியிடத்தில் இருந்து வரலாமா?

திடீர் தாக்குதல் போல வேட்கோவர் அல்லும் பகலும் சொல்லும் பொருளுமாக உள்ளும் புறமும் ஒருமையுடன் தழல் இடு மெழுகென உருகும் அல்லுறும் கண்டத்துத் தில்லைக் கூத்தர் மீது ஆணை இடலாமா? பகலிலும் அகல் விளக்குப் போல ஒளிரும் மனைவியார் கணவர் என்றும் கருதா கழறலாமா!!

“தீண்டுவீ ராகி எனம்மைத் திருநீல கண்டம், என்றாரே”

திருநீல கண்டர் மனையாரைச் சேர நினைந்து வந்த செயல் உணர்வு சின்னாபின்னப்பட்டது. மனைவியார் மனம் நொந்து தந்த ஆணையைச் சிந்தையில் கொண்டார் வேட்கோவருக்கு மனையார் அந்தமில்லா ஆனந்தக் கூத்தர் மேல் இட்ட ஆணை ஒருபுறம். மறுபுறம் கட்டிய கணவருக்கு மனைவியார் இட்ட கட்டளைத் தடை இக்கட்டான இந்த இரண்டு இரும்புப் பிடியின் நடுவில் நின்று வேட்கோவர் நிலை குலைந்தார். தலை கவிழ்ந்தார். சிலை எனச் செயலற்று வலை தலைமான் போன்றார்.

வேட்கோவர் மனைவியாருடைய மனமாற்ற ஆணையைப் பற்றி இரண்டாம் ஆளிடத்தில் மனம் விட்டுப் பேசி மன ஆறதல் அடையத் தக்கதா? அயலாரை அழைத்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவு எடுக்க முடியுமா?

மணியான வாக்கில் அணிவாதவூரர் பிணியாயின தீர அருளிய,

“திருப்பெருந் துறையுறை சீவனே

யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத்து உரைக்கேன்

ஆண்டநீ அருளிலை யானால்”

என்று துணிவாக மாணிக்கக் கூத்தர் தில்லை வாயில் எல்லையில் நின்று பாடிப் பரவுவதல்லால் வேறு, வேட்கோவர் என்ன செய்ய இயலும்?

வாழ்க்கைத் துணை நலத்தின் வாயிலிருந்து, பெருமான் மீது பேதியா ஆணை கேட்ட பெரியவர் பெயர்ந்தார். மனைவியாரை விட்டு அகன்று அப்பால் நின்றார்.

வேட்கோவர் சற்று நேரத்தின் பின் தமது சிந்தையில் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்தார். 'அந்த விடயத்தில்' மனைவியாருடைய முகத்தைப் பார்த்து தமது கருத்தைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்.

“ஏதிலார் போல நோக்கி
யெம்மையென் றதனான் மற்றை
மாதரார் தம்மை யென்றன்
மனத்தினுந் தீண்டே னென்றார்.”

என்று மனைவியார் ஆணைக்கு எதிராணை இட்டார். என்னவோ! நல்ல மாம்பழத்தில் புழுக்குத்தல் உள்புகுந்திருப்பது போலச் சில சிறந்த குடும்பங்களுக்குள் இந்த மாதிரியான தானாக வலிய வந்து புகுந்து விடுகின்றது! யார் செய்த பழி பாவமோ? ஊழின் உரமிக்க வலிமை தானோ! ஆற்றொழுக்குப் போல அமைதியாக வாழும் குடும்பங்களை அலைமோதச் செய்கின்றது. பூகம்மாகப் பொங்கி எழுந்து ஆதங்கத்தை அழித்து வேடிக்கை பார்க்கின்றது.

கல்வி செல்வம் புகழ் எல்லாம் பொருந்தப் பெற்ற புண்ணியக் குடும்பத் தாம்பத்திய வாழ்வில் புகுந்து தலைதடுமாறச் செய்து விடுகின்றது. இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தில் காதலன் காதலி இடையே கருத்தொற்றுமை இன்மை, கணவன் மனைவி உறவில் முறிவு - விவாகரத்துக் கோரல் - போன்ற பூகம்பங்கள் உக்கிர தாண்டவம் ஆடும். இவ்வாறான சீரழிந்த கதை நிகழ்காலத்து நிலையான ஓவியங்கள் அல்ல கடந்த காலங்களில் காப்பியங்களில் கருப்பொருள் உயிர்நாடியாக உலாவுவன.

இனிமேல் எதிர்காலத்திலும் எப்படியோ..... ஆரறிவார்!!

வேட்கோவர் என்றால் சிவ வழிபாட்டில் சீரியர் சொற்றிறம் வல்ல சேக்கிழார் மற்றதனைப் பாடும் சீமை இது.

“வேதியர் தில்லை முகூர்
வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்
மாதொரு பாக நோக்கி
மன்னுசீற் றம்ப லத்தே
ஆத்ய முடிவு மில்லா
வற்புதத் தனிக்கூத் தாடும்
நாதனார் கழல்கள் வாழ்த்தி
வழிபடு நலத்தின் மிக்கார்”

வேட்கோவர் மெய்யடியாரைப் பொய்யடிமை இல்லாமற் போற்றும் திறம் இது.

“.....புனர்சடை முடியார்க் கன்பர்
மெய்யடி யார்கட் கான பணிசெயும் வீரப்பீ னீன்றார்”
“வளாளங் திங்கட் கண்ணீ
மன்றுளா ரடியார்க் கென்றும்
உளமகிழ் சிறப்பின் மிக்க
வோடளித் தொழுகு நாளில்”

இவ்வாறு சிவவழிபாட்டில் சீரியர் வேட்கோவர். சிவனடியார்களுக்குத் தொழும்பு செய்வதில் சீரியர் வேட்கோவர் சைவமெய்த் திருவிந் சார்வே பொருள் எனப் போற்றும்

சீரியார் வேட்கோவர். அடியார்க்கு ஓடளித்து ஒழுகுவதில் சீரியார் வேட்கோவர். மனையறம் புரிந்து வாழ்வதில் சீரியார் வேட்கோவர்.

“முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளே
பின்னைப் புகுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ
முன்னடியார் தாள்பணீவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ
மன்னவரே யெங்கணவ ராவா வரருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லென்ன குறையு மீலோமேலோ ரெம்பாவாய்”

என்று சிவபெருமானிடத்தில் தன் குறை செப்பி முறையிட்டு நிற்கும் தமிழ்க்குல கன்னியின் இலக்கண இலக்கிற்கு இயைந்த இலக்கியம் போல அமைந்த குணசீவராக அல்லவா வேட்கோவர் விளங்குகின்றார். விளங்கியும் என்ன!! கணவராக வந்து வாய்க்கப் பெற்ற வேட்கோவரைக் கொண்டாடிக் குதூகம் கொள்ள முடியாத குறை ஒன்று கொண்டுள்ளாரே!

வேட்கோவர், “இளமை மீதார வின்பத் துறையினி லெளிய ரானார்” பரத்தமையைப் பாசம் கொண்டு பாராட்டினார். வேட்கோவருடைய மேன்மைகளை எல்லாம் விழுங்கிச் சீரணிக்க அந்தக்குறை ஒன்றும் போதுமே! அதனால் அன்றோ மனைவியார் மான மீதாரப் பெற்றார்.

ஆண்மையைப் போற்றும் மாண்பு வேட்கோவரிடத்தில் விளைந்திருந்தது போல பெண்மையைப் போற்றும் பெருமைகள் எல்லாம் மனைவியார் மாட்டு மிளிர்ந்தன. மனைவியார் கற்பில் அருந்ததிக்கு ஒப்பானவர் அழகில் இலக்குமிதேவிக்கு இணையானவர். மனையறம் புரப்பதில், கணவனார்க் காண வெல்லாம் பொருந்துவ போற்றிச் செய்வார். இவ்வாறு மனைவியாரிடத்தில் பெண்மைக் கோலங்கள் பெரிதும் ஒருங்கமைந்திருந்தும் வேட்கோவர் ஒழுக்க நெறியில் இழுக்கி வழக்கினார். அதனால் தான் மனைவியார் கொண்ட கோபம், “மற்றை மாதாரா தம்மை யென்றன் மனத்தினுந் தீண்டேன்” என்று வேட்கோவரை வாக்குறுதி வழங்க வகை செய்தது.

கடி மனையில் தாலி கட்டிய மனைவியார் காத்திருக்கப் பின்னை நின்று மற்றை மாதாரா என்று என்ன வாக்கு...!

இவ்வாறான இழிதகைமைகளையும் புந்தியில் வைத்து அல்லவா திருமூலர் மந்திரமாலை தொடுக்கின்றார்!

“காய்ச்ச பலாவின் கனிபுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாரே”

மனைவியாருடைய நல்ல உள்ளம் கணவனாருடன் அற்புது புணர்ச்சியை அகற்றியது. அல்லாமல் இற்புறம் ஏகவில்லை. ஓரில்லில் இருவரும் வேறு வேறு தனித் தனி தங்கினார்கள்.

இருவரம் அந்த அற்புது புணர்ச்சி இன்மையை அயலறியாமல் வாழ்ந்தார்கள்.

அவர்கள் அதில் அக்கறை செலுத்தாது விட்டாலும் அயல் இக் குறையைத் துழாவாமல் விட்டு விடுமா?

தன் மனத்தைத் தான் அடக்கி நடக்கலாம். அயலவருடைய வாயை அடக்க முடியுமா? எங்கள் வேட்கோவர் குடும்பம் அச்செயலில் வெற்றி பெற்றது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

கணவன் மனைவி இருவரும் தங்கள் மனக்கசப்பை உலகம் அறியாமல் மறைத்து வாழ்ந்து வந்தார்கள். மாது நல்லாருடைய மனையறத்தை மாண்புறப் பேணிய வெற்றியினால் கணவன் மனைவியாருடைய உறவின்மை உலகவர்க்கு எந்த வகையாலும் எட்ட முடியாது போய்விட்டது. இன்பத் தோணி துன்பக் கேணியாகாமல் அன்பால் பேணினார் அகல் விளக்கு அனைய தையல் நல்லார்.

ஆண்டுகள் பலவும் அகன்றது. வளமலி இளமை மாண்டது. வடிவறு மூப்பு ஆண்டது.

தளர்வின்மை சாய்ந்தது. அவர்கள் தம்பிரானிடத்து வைத்த அன்பு சாயவில்லை.

முன்னவனே முன் வந்தால் மீளாத இளமையும் உளதோ? தில்லை நாதருடைய திருவருளால் வேட்கோவரும் மனைவியாரும் மேவிய மூப்பு நீங்கினார்கள். விருப்பறும் இளமை பெற்றார்கள்.

கங்கை நதி கரந்த சடை கரந்தருளி வந்த கண்ணுதலோன் திருவருள் கை கொடுத்தது.

மன்றுளே திருக்கூத் தாடி
யடியவர் மனைகள் தோறுள்
சென்றவர் நிலைமை காட்டுந்
தேவர்கள் தேவர் தாமும்
வென்றஐம் புலனால் மிக்கீர்
வீரப்பூட னீருக்க நம்பால்
என்றுமீவ் வீளமை நீங்கா
தென்றெழுந் தருளி னாரே.

என்று பெரிய புராணம் மனைவியார் பேணும் பெண்மையையும் கணவனார் ஆளும் ஆண்மையையும் ஆதங்கத்தோடு போற்றா நிற்கும் பின்னரும்

வீறலுடைத் தொண்ட னாரும்
வெண்ணகைச் செவ்வாய் மென்றோள்
அறலியற் கூந்த லாளா
மனைவியு மருளி னார்ந்த
தீறலுடையச் செய்கை செய்கு
சீவலோக மதனை யெய்திப்
பெறலரு மீளமை பெற்றுப்
பேரீன்பம் உற்றா ரன்றே

என்று ஏத்தும் பெண்ணின் பெருமைக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் மனக் கசப்பை மறைத்து மனையறம் காத்த மாது நல்லார் மண்ணுல மடந்தையார்க்குக் குன்றிலிட்ட குலவிளக்கு விண்ணக மகளிரும் விரும்பும் அவர் திறலுடைச் செய்கை என்றும் வாழி.

அன்பான பிள்ளைகளே அன்பு வாழ்த்து. நலமாக இருக்கிறீர்களா? இன்றைக்கு ஒரு ஐப்பானிய இளைஞனின் தேசபக்தியைப் பற்றி கூறுகிறேன்.

சுவாமி இராமதீத்தர் என்று ஒரு துறவி இருந்தார். அவர் பாரத நாட்டைச் சேர்ந்தவர். இந்தியத் தத்துவ ஞானத்தில் ஊறித் திளைத்தவர். ஆங்கிலக் கல்வியிலும் புலமை பெற்றவர். அவர் பல நாடுகளில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து சிறந்த சொற்பொழிவுகள் மூலம் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை மக்களுக்கு ஊட்டியவர்.

இந்தச் சுவாமி இராமதீத்தர் ஒரு முறை ஐப்பான் நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்தார். நீண்ட தூர ரெயில் பிரயாணம் ஒன்றில் அவர் பழங்கள் சாப்பிட விரும்பினார். ரயில் நிலையமொன்றில் பழங்கள் வாங்க முயன்றார். அங்கே பழங்கள் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. அடுத்தடுத்து வந்த இரண்டு மூன்று ரயில் நிலையங்களிலும் அவருக்குப் பழங்கள் கிடைக்கவில்லை. தன் பக்கத்தில் இருந்தவர்களிடம் உரையாடும் போது, “ஐப்பானிய பழங்கள் கிடைக்கவில்லையே இங்கே நம் நாட்டைப் போல பழங்கள் விளைவதில்லையோ தெரியவில்லை” என்று கூறினார். அவர் இருந்த ரயில் பெட்டியில் பிரயாணம் செய்த ஒரு ஐப்பானிய இளைஞன் சுவாமி பழங்கள் வாங்க முயன்றதையும் பழம் கிடைக்காமல் அவர் கூறிய வார்த்தைகளையும் அவதானித்துக் கொண்டிருந்தான். அடுத்து வந்த ரயில் நிலையத்தில் அந்த இளைஞன் இறங்கிச் சென்றான். அரை மணி நேரத்தில் ரயில் புறப்படும் நேரத்தில் ஒரு பெரிய பழக்கூடையுடன் ஓடோடி வந்தான் அந்த ஐப்பானிய இளைஞன். சுவாமி இராமதீத்தரின் முன்னால் பழக்கூடையை வைத்த அந்த இளைஞன் அப்பழங்களை சுவாமி ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவுடன் ஐப்பானிய மொழியில் கேட்டுக் கொண்டான். சுவாமிஜி அதனை அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டார். பழங்களுக்காக ஒரு குறித்த தொகைப் பணத்தை அந்த இளைஞனிடம் அவர் கொடுத்தார். மிகுந்த பணிவுடன் அந்தப் பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தான் அந்த இளைஞன். சுவாமிஜி எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுத்தான் அந்த இளைஞன். சுவாமிஜி மிகுந்த அன்புடன் அவனுக்கு நன்றி கூறினார். பதிலுக்கு அந்த இளைஞன் சுவாமிஜியை வணங்கிய படி பெரியவரே தாங்கள் கருணை கூர்ந்து எனக்கொரு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டினான். “மகனே தாராளமாகக் கேள் உனக்கு நான் என்ன உதவி செய்ய வேண்டும்” என்று கேட்டார் சுவாமிஜி.

பெரியார் தாங்கள் தங்களுடைய நாட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றபின் அங்கே யாரிடமாவது ஐப்பானிய பழங்கள் கிடைப்பதில்லை என்று கூறிவிடாதீர்கள். எங்கள் நாட்டில் நிறைய பழங்கள் உண்டு. ரயில் நிலையங்களின் உள்ளே அவை வைத்து விற்கப்படுவதில்லை. உங்களுக்கு ஏற்பட்ட சிரமத்திற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன் என்று கேட்டுக் கொண்டான். அந்த இளைஞன் தன் நாட்டின் மீது கொண்ட மதிப்பான பக்தியையும் தனது நாட்டைப் பற்றி சிறிய தவறான எண்ணங்கூட மற்றவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்று எண்ணிச் செயற்பட்ட திறனையும் கண்டு சுவாமி இராமதீத்தரின் உள்ளம் நெகிழ்ந்தது. அந்த இளைஞனை அவர் மிகவும் பாராட்டினார்.

சிவன் அருட்கதைகள்

மாதாஜி அவர்கள்

இரண்டாவது வெள்ளையானை சாபம் தீர்த்தமை

துருவாச முனிவர் காசியில் சிவகாம விதிப்படி தம்முடைய பேரினாலே ஒரு சிவலிங்கம் தாபிதம் செய்து பூசை செய்து தோத்திரம் பாடும் பொழுது சிவபெருமானின் முடியிலிருந்து ஒரு தாமரைப்பூ விழ அதனை முனிவர் இரு கையினாலும் ஏந்தி கண்ணிலொற்றினார். பின்னர் அம்மலரை இந்திரனுக்குக் கொடுக்க விரும்பி சுவர்க்க உலகம் சென்றார்.

அப்போது இந்திரன் அசுரர்களுடன் போர்செய்து, வெற்றிபெற்ற களிப்பில் பல வாத்தியங்கள் இயம்ப நடனமாதர் ஆட வெள்ளையானையில் பவனி வந்தான். அப்போது துருவாச முனிவர் இந்திரனை ஆசீர்வதித்து தாமரைப் பூவை இந்திரனிடம் நீட்டினான். இந்திரன் ஆணவச் செருக்கினால் ஒரு கைநீட்டி அப்பூவைத் துருவாச முனிவரிடமிருந்து வாங்கி யானையின் மேல் வைத்தான். யானை தன்மேல் வைக்கப்பட்ட பூவைக்கீழே தள்ளி காலினாலே மிதித்துச் சிதைத்தது.

இதனைக் கண்ட துருவாச முனிவர் அக்கினிபோல், தேவர்கள் பயந்தோடப் பெருங்கோபம் கொண்டு, மூடனே சிவபெருமானின் பக்தர்கள் அருவருக்கும் புல்லிய போக இன்பத்தினால் என்ன செய்தாய் இந்திரா! சிவபெருமானின் முடிமேல் இருந்த தாமரை மலரை நான் ஆசீர்வதித்துத்தர வழிபடாது, வாங்கி யானை மிதிக்கும் படி செய்தாய். பேதாய் இச்சிவத் துரோகத்தினாலே பாவி உன்னுடைய சிரசு (தலை) பாண்டியனொருவனாலே சிதறக் கடவது. இந்த வெள்ளையானை காட்டானையாகக் கடவது எனச் சபித்தார். அப்போது, இந்திரன் நடுநடுங்கி துருவாச முனிவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி அறியாது செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தருளுமாறு பிரார்த்தனை செய்து சாபவிமோசனம் எப்போதெனக் கேட்டான்.

துருவாச முனிவர் திருவுளமிரங்கி, சிவநிர்மாலிய நிந்தனை பரிகாரத்தினாலே நீங்காது. இந்திரனுக்கு தலையளவாக வந்தது முடியளவாகப் போகக் கடவது. வெள்ளையானை காட்டானையாகி நூறு வருடம் சென்றபின் முன்போலாகக் கடவதென மாற்றுச்சாபஞ் கொடுத்துச் சென்று விட்டார். பின்னர் இந்திரனின் மகுடபங்கம் பார்ப்போம்.

வெள்ளையானை சுவர்க்கத்தை விட்டு அறிவிழந்து காட்டு யானையாகி, மற்ற கட்டானைகளுடன் சேர்ந்து காடுகள் எல்லாம் அலைந்து திரிந்தது. நூறு வருடங்களின் பின் அது கடம்பவனத்திற்குச் சென்றது. அங்கு பொற்றாமரை வாவிடையக் கண்டு அதில் அந்த யானை ஸ்நானம் செய்ததும், பழையபடி வெள்ளையானை வடிவம் கொண்டது. அப்பொழுது சிவபெருமானின் திருவருளால் சொக்கலிங்க மூர்த்தியைக் கண்டு அபிடேகம் செய்து வழிபட்டு பூசைசெய்ததும் அப்போது சோமசுந்தரக் கடவுள் தோன்றத், தன் முன்னைய சாபமும், இப்போது நீங்கியது என்று கூறிச் சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்க எம்பெருமான் திருவருள் கூர்ந்து இந்திரனுடன் சேர அருள்புரிந்தார்.

வெள்ளையானை எம்பெருமானை வணங்கி விடைபெற்று சொக்கலிங்க மூர்த்திக்கு மேற்குத் திசையில் தன் பெயரினால் தீர்த்தமுண்டாக்கி, அதன் கரையில் சிவலிங்க மூர்த்தியையும் விநாயகரையும் பிரதிட்டை பண்ணி பூசைசெய்து வந்தது. இந்திரன் வெள்ளையானையைக் கொண்டு வரும்படி ஒற்றரை அனுப்பினான். ஒற்றரை முன்போக விட்ட வெள்ளையானை சொக்கலிங்க மூர்த்திக்குக் கிழக்குத் திசைக்குச் சென்று ஐராவத நகரமும் இந்திரசேகரர் என்னும் சிவலிங்கமும் தாபித்துப் பூசை பண்ணி வந்தது பின்னர் எம்பெருமானின் கட்டளைப்படி இந்திரலோகம் வெள்ளையானை சென்றது.

மேற்குத் திசையிலுள்ள கசபுட்கரணியில் ஸ்நானம் செய்து ஐராவத விநாயகரையும், ஐராவததேசுவரையும் மெய்யன்போடு வணங்கினால் சகல தோஷங்களும் நீங்கி மேலான செல்வத்தை அடைவர்.

முன்றாவது திருநகரம் கண்ட கதை

கடம்பவனத்திற்குக் கிழக்குத் திசையில் சந்திரகுலத்தில் பிறந்த குலசேகரனின் இராசதானியாய் மணவூர் இருந்தது. இங்கு சிவபூசை முதலிய புண்ணியங்கள் செய்கின்ற வைசிய குலத்தில் 'தனஞ்செயன்' என்ற ஒரு வணிகன் இருந்தான். அவன் மணவூரின் மேற்குத் திசையிலுள்ள ஊர்களில் வணிகம் செய்து வந்தான். ஒரு நாள் அவன் வணிகம் செய்துவிட்டு வீடு திரும்பினான். அவன் தன்னந்தனியனாகவே சென்றான். கடம்பவனத்தில் புகும்போது நன்றாக இருட்டி விட்டது.

கடம்பவனத்தினுள்ளே பேரிருளில் தனித்தவனாய்ச் சென்று கொண்டிருந்தபோது அந்தப் பேரிருளைப் போக்கி விமானத்தின் நேரே பேரொளியொன்று தெரிந்தது. தனஞ்சயன் அதனைச் சமீபத்துடன் அங்கு எழுந்தருளியிருந்த சொக்கலிங்க மூர்த்தியைத் தரிசித்து வணங்கிப் பேரானந்தம் அடைந்தான்.

அன்று திங்கட்கிழமை சோமவார விரதம் ஆகையால் தேவர்கள் சொக்கலிங்க மூர்த்திக்கு நான்கு யாமமும் வேதாகம விதிப்படி அபிடேகம் பூசை முதலியன செய்தார்கள். தனஞ்செயன் சோமவார விரதம் அனுட்டிப்பவன். இதனாற் போலும் தேவர்கள் சோமவார விரதம் கடம்பவனத்தில் அனுட்டிப்பதைச் சிவபெருமான் அருளிச் செய்தாரென்று ஞானசிருஷ்டியால் உணர்ந்தான்.

அதனால் அவன் பொற்றாமரை வாவியில் நீராடி அனுட்டான விதி முதலியவற்றை முடித்துக் கடவுளை வலம் வந்து வணங்கிச் சோமசுந்தரமூர்த்தியை வணங்கிக் கோயிலினுள்ளே புகுந்தான். சிவபூசைக்குரிய பன்னீர் சந்தனம், கஸ்தூரி முதலியவற்றைத் தேவர்களின் கையில் கொடுத்தான். பின்பு கோயிலுக்கு வெளியே வந்து மானசிகமாகச் சிவபூசை இட்ட லிங்கத்திற்குச் செய்தான். விடிந்த மாத்திரத்தில் தேவர்கள் ஒருவரையும் காணவில்லை. விமானத்தின் கண் எழுந்தருளியிருந்த சோமசுந்தரக் கடவுளை மாத்திரம் கண்டான். "ஆச்சரியமும்" அதிசயமும் அடைந்தவனாய் தன்னூருக்கு ஒருவாறு சென்றான்.

மறுநாள் அரண்மனைக்குச் சென்று குலசேகர பாண்டியனிடத்தில் தான் கடம்பவனத்தில் கண்டவற்றைக் கண்டவாறு அரசனுக்குக் கூறினான். அரசன் அதனைக் கேட்டுச் சிவபெருமான் மீது அன்பு மீதூர நித்திரை செய்தான். அப்போது எல்லாம் வல்ல சிவபெருமான் சித்தராகிப் பாண்டியனின் கனவில் தோன்றி, அரசனே காட்டை வேரோடு அழித்துக்கடம்பவனத்தைத் திருத்துவாயென்றருளி மறைந்தார்.

விடியற்காலையில் அரசன் எழுந்து தனது நித்திய கருமம் சிவபூசை முதலியன முடித்தான். பின்னர் தான்கண்ட கனவை மந்திரி பிரதானிகளுக்குக் கூறினான். பின்பு சேனைகள் ஒற்றர்கள் சூழ படைகளுடன் காட்டினூற் புகுந்தான் பொற்றாமரையில் நீராடி விமானத்தின் கண் விற்றிருந்த சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தூரத்தே கண்டான்.

பின்னர் மந்திரிமார்களுடன் வனத்திற் புகுந்து பொற்றாமரையில் மூழ்கி கைகள் சிரசிற் குவிய அன்பு பின்னின்று தள்ள நெஞ்சம் நெக்குருக

“சரண மங்கையோர் பங்குறை சங்கர சரணம்
சரண மங்களமாகிய தனிமுதல் சரணம்
சரண மந்திர வடிவமாஞ் சதாசிவ சரணம்
சரண மும்பார்க ணாயக பசுபதி சரணம்

ஆழி ஞாலமே லாசையு மமரர்வான் பதமேல்
வீழு மாசையும் வெறுத்தவர்க் கன்றி கண்ணாண்டு
பீழை முழுகீவா னரகொடு பீணிபடச் சுழலும்
ஏழை யேங்களுக் காவதோ வெந்தைநீன் கருணை

சூள தாமறை சென்னியுந் தொடத்தொட நீண்ட
நீள னீநீனக் கன்பில மாயினு நீயே
முல வன்புதந் தொங்குடி முழுவதும் பணிகொண்
டாள வேகொவீந் கானகத் தமர்ந்தனை யென்னா”

இவ்வாறு அன்பினாலுருகிப் பாண்டியன் பாடியமுதபின், மந்திரிமார்களுடன் புறம்போந்து இருந்தான். அப்போது ஏவாளர்கள் ஒற்றர்களைக் கொண்டு காடு முழுவதையும் வெட்டி நிலத்தைத் திருத்தினார்கள். அரசனும் மந்திரியும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், பாண்டியனின் கனவில் வந்த சித்தர் போல எம்பெருமான் சித்தராக அவ்விடம் வந்தார். அரசன் இருக்கை விட்டெழுந்து, சித்தரை இருகை கூப்பி வணங்கி வரவேற்று ஆசனம் கொடுத்தான். சித்தர் ஆசனத்தமாந்து பாண்டியனை நோக்கி, “நாம் ஆதிகாலத்தில் அருளிச்செய்த சிவாகம வழித்தோன்றிய சிற்பநூற் படி ஆலயம், மண்டபம், கோபுரம் நகரம் அமைய வேண்டுமென” விதித்து மறைந்தருளினார்.

பாண்டியன் சிற்ப நூலிலே வல்ல தம்பதிகளைக் கொண்டு, சித்தராய் வந்த சிவபெருமான் அருளியபடி ஆலயமும் தாடகமும் பூந்தோட்டமும் அழகாக அமைத்துத் தனக்கு ஆலயத்தின் வடதிசையில் மாளிகை அமைத்தான். ஆலயத்திற்குச் சாந்தி செய்ய நினைத்தான். அப்போது சோமசுந்தரக் கடவுள் தமது சடாமுடியிலுள்ள சந்திரகலையின் அமிர்தத்தை கங்கை நீரோடு கலந்து அந்நகரம் முழுவதும் பரக்கச் செய்து சாந்தி செய்தமையால் அந்நகரம் மதுரையென்று அழைக்கப்பட்டது. வேதாகம விதிப்படி காவற் தெய்வங்களாக கிழக்கில் ஐயனார், தெற்கில் சப்தமாதர், வடக்கில் பத்திரகாளி நிறுவினான். சிவப்பிராமணர்களை காசிவினின்று வருவித்து அந்தந்த தலத்தில் நிறுவினான்.

நல்ல சுபதினத்தில் புதிதாகக் கட்டிய தன் மாளிகையில் திருக்கோயிலில் நித்திய பூசை, நைமித்திய பூசை, காமிய பூசை முதலிய வழுவாது நடத்தி வைதிக நெறி, சைவநெறி தழைத்தோங்க மனுநீதி வழுவாது செங்கோலோச்சி சோமசுந்தரக் கடவுளை மும்முறை வலம் வந்து தனது குமாரனான மலையத்துவசனுக்கு முடிசூட்டியபின் சிவபதம் அடைந்தான்.

மேடையில் மன்றாடியார்

பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன் அவர்கள்

அரங்கம்: ஆற்றிடைக்குறை, கல்விச்சாலை, கூத்துப் பயிலிடம் சத்திரம், சபை, அறை, இடம், சிலப்பக்கூடம், ஸ்ரீரங்கம் சூதாட்டிடம்.

அரங்கு: அரங்கென் ஏவல், அறை, மேடு, மேடை, போர்க்களம், யாற்றிடைக்குறை, தெற்றி

மன்றம்: சபை, நிச்சயம், பொது, நெடுந்தெரு பலர் கூடும் வெளி, ஊர் நடுவே பலர் கூடி இருக்கும் மரத்தடி, சிதம்பரம், மெய்மை, வாசனை, வெளி, பொது இடம், பொதுவில்

மன்று: கனகசபை, நீதித்தலம், திண்ணை, மரத்தடி, நாற்சந்தி, மன்றுளாடி சிவன் கனகசபாபதி வைணவர் கோயில் என்பது சிறீரங்கத்தை இங்கேதிருமால் பாம்பணைப்பள்ளி கொண்டவனாகத் திகழ்கின்றான் இஃது பெருங்கோயில் எனவும் பெயர் பெறும். மூத்த கோயில் எனச் சைவ சமயிகளால் அழைக்கப்படுவது சிதம்பரம். இதைத் தில்லையெனவும் அழைப்பர். காளிங்கன் மேல் நடனமாடினான் திருமால். அஸ்மாரனின் மேற் கூத்தாடுகிறான் ஆடல்வல்லான்.

மேடு, தெற்றி-அரங்கம் கூடிய விழுக்காடு ஒத்த பொருளுடையன. மன்றிலே நடனம் ஆடுபவர் நடராசன். அவனே மன்றாடியார், ஆடுந்தெய்வம் உலகம் அம்பலவிதம் என்றோர் வழக்காறு உண்டு. நடராசன் நடனமிடுகிறான் அம்பலத்தில் உலகம் நடைபெறுகிறது. ஸ்ரீ ரெங்கன் அறிதியில் கொள்கிறான் இவ்வுலகம் இயங்குகிறது. சிவனின் மூலக்கோயில் தில்லையம்பலம் திருமாலின் ஆதிவதிவிடம் அர்ச்சையாக பொன்னரங்கம். பொன்னரங்கம் போற்றாதார் புலையர் இந்த உலக இயக்கமே இவர்களின் விசும்பித்தலிலே நிகழ்கிறது. இருவரும் ஒருவரே

அரன்நாரணன் நாமம் ஆன்விடைபுள் ளுந்தி
உரைநூல் மறையுறையும் கோயில் - வரைநீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக் கையது வேல் நேய்
உருவமொர் கார்மேன் ஒன்று

முதற்றிருவந்தாதி 5

பொன்திகழு மேனிப் புரிசடையம் புண்ணியலும்
நின்றல்கம் தாய நெடுமாலும் - என்றும்
இருவரங்கத் தால்திரீவ ரேலும் ஒருவன்
ஒருவனங்கத் தென்று முளன்

முதற்றிருவந்தாதி 98

ஆடியபாதம் நின்றாடிய பாதம், மன்றாடியபாதம், கூத்து, ஆடும் இடம், நடன அரங்கேற்றிடம் மேடை. நாநிலம் யாவுமோர் நாடகசாலையே ஆண் பெண் அனைவரும் அதில் நடிப்பவர் தாம் என ஜெகசிற்பியரின் கூற்றைத் தமிழாக்கியவர் பரிதிமாற்கலைஞன்-அரங்கு (குறள் 401) கூத்தாட்டவைக்குழாம் (குறள் 332) திருக்குறட் பிரயோகங்கள் மன்றாடியார் நடராஜன் வெகு நாகரிகமாக நடனம் ஆடினார் எனப் பிற்காலச்சாகித்திய கர்த்தாக்களாற் பேசப்பட்டது. அந்த நடனம் கவிதை வடிவில் எல்லாம் பயின்று வரக்காணலாம்.

விரீத்த செஞ்சடையாட வதனசந்திரனாட
 விரீகமல நயனமாட
 வெண்புறுவல் நீலவாட நண்ணு தமருகம்ஆட
 வீசுமொரு செங்கை ஆடத்
 தரித்தபுலி அதளாட அபயகரம் ஆடகிரு
 தங்குதோல் ஊசல் ஆடத்
 தாங்குநூல் ஆடமேல் ஓங்குநீர் ஆட
 வொளர் தண்பவள் மேனியாட
 உரீத்த கரியூர் ஆட உரககங்கணமும் ஆட
 உபயபரிபுரமும் ஆட
 ஒருபதம் எடுத்தாட ஒருபதம் மிதித்தாட
 உள்ளே மகிழ்ந்து சற்றே
 சிரிக்குமலை மங்கை கொண்டாட நின்றாடுமுன்
 திருநடனம் என்று காண்பேன்
 செகம் பணி திகம்பர சீதம்பர
 நடேசனே சீற் சொருபானந்தனே

சீதம்பரநாதர் பதிகம்

மானாட மீவாட மதியாடப்
 புனலாட மங்கைசீவ காமியாட
 மாலாட நூலாட மறையாடத்
 திரையாட மறைதந்த பிரம்மனாட
 கோனாட வானுலகு கூட்டம்
 எல்லாம் ஆட குஞ்சரமுகத்தானாட
 குண்டலம் கிரண்டாடத் தண்டைபுலி
 உடையாடக் குழந்தைமுரு கேசனாட
 ஞானசம்பந் திரொடு கிந்திராதி
 பதினெட்டு முனியட்டபா லகருமாட
 நரைகும்பை அனுகாட நந்திவா
 கனமாட நாட்டியப் பெண்களாட
 வினையோட உனைப்பாட எனைநாடி
 கிது வேளை விருதோடு ஆடிவருவாய்
 ஈசனே சீவகாமீ நேசனே எனையின்ற

தில்லைவாழ் நடராஜனே

நடராஜப்பத்து-சிறுமணவையூர்
 முனிசாமி முதலியார்

ஆட்டம் பிறந்த இடமே மன்று, ஆடியவரோ மன்றாடியார் கண்டு களித்தவர்களோ பதஞ்சலியும், வியாக்கிரபாதரும். இந்தத் திருக்கோலம் போல் ஒருதிரு மேனியின்னுமிலையே. கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசுவாமி விபுலாநந்த அடிகளார் இது பற்றி எழுதியுள்ளனர். இதைப் பார்க்கவும் அனுபவிக்கவும் மட்டுமே மனிதப்பிறவியை நாம் எடுக்கலாமென தாண்டகவேந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற்
 சூழிண்சிரிப்பும்
 பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற்
 பால் வெண்ணீறும்

**கினித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங்
காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே
யீந்தமா நலத்தே**

திருமுறை 4: 81-4

இதே மனக்கோளைப்பிள்ளையும் பெருமாளையங்காரும் ஸ்ரீ ரெங்கநாதனுடைய திவ்விய காட்சியைக் கண்டு இலயித்துப் போன நிலையில் அ.து என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காது எனப் பாடுகின்றார்.

**பாயுநீர் அரங்கந்தன்னுள் பாம்பணைப்பள்ளி கொண்ட
மாயனார் திருநன்மார்பும் மரகத உருவந் தோளும்
தூயதாமரைத் தாள்களும் சுடர் இதழ்ப் பவளவாயும்
ஆயசீர் முடியும் தேசும் அடியரோர்க்ககலலாமோ**

அஷ்டப் பிரபந்தம்

அப்பரின் பாசுரத்தையும் பிள்ளைப்பெருமாளையங்காரின் பாசுரத்தையும் ஒப்பிடுங்கால் பொது அம்சங்கள் பல உண்டு. பவளவாய் இருபாடல்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளது குனித்த புருவம், கொவ்வைச் செவ்வாய், குமிண் சிரிப்பு, பனித்த சடை, பவளம் போல் மேனியிற் பால் வெண்ணிறு, இனித்தமுடைய எடுத்த பொற்பாதத்தையும் கண்டு அனுபவிக்கச் சிதம்பர நடராசனிடம் தான் போகவேண்டும். அத்திருக்கோலம் அவ்வளவு அபூர்வமானது களை சொட்டுவது பாவம் நிறைந்தது. மனிதத் தோற்றத்தில் நிறைய கவலைகள் இம்மிசைகளுக்கு முகம் கொடுக்க வேண்டும். இருந்த போதிலுமே எம்பெருமானின் காட்சியொன்றே போதும் எல்லாமே தீயினிற்றாசாகும். இ.தே போலத் தான் பச்சைமால் மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச்செங்கண்ணோடு காட்சியளிக்கும் ஸ்ரீரெங்க நாதனது தலைமுதல் அடிகாரும் அலையடித்த அழகினைக் கண்ட ஆழ்வார் மனம் அந்தக் காட்சியை விட்டு அகலாமல் நிலைக்குத்தாய் விட்டது. வைத்த கண் வாங்காமல் பார்வை ஒவ்வொரு அங்க அடையாளங்களோடும் அழகோடும் கலந்து விட்டமையால் என்னை அல்ல அடியார்கள் எவருக்குமே அந்த இடத்தைவிட்டு அசையமுடியாத நிலையேற்படும் என்பதைத்தன் சொந்த அனுபவத்தில் இருந்தே பிழிந்த பாசுரம்தான் இது. அப்பரையும், தொண்டர் அடிப்பொடி ஆழ்வாரையும் எப்படி நாம் மறப்பது. அங்கே நடராஜன் இங்கே கோவிந்தராஜன். அங்கேயும் இங்கேயும் அரங்குதான். சைவமும் வைணவமும் இப்படிப் பாடியது போல அருணகிரியார் முருகனையே ஆட்டி அழகு பார்க்கிறார்.

அதல சேடனாராட அகில மேருமீதாட

அபீன காளி தானாட

அவளோடன்

றதீர வீசீ வாதாடும் வீடையீ லேறு வாராட

அருகு பூத வேதாள

மவையாட

மதுர வாணீ தானாட மலரீல் வேதனாராட

மருவு வானு னோராட

மதியாட

வனச மாமீ யாராட நெடிய மாமனாராட

மயிலுமாடி நீயாடி

வரவேணும்

கதைவிடாத தோள்வீம னெதிர்கொள் வாளியால்நீடு

கருதலார்கள் மாசேனை

பொடியாகக்

கதறுகால் போய்மீள விஜயனேறு தேர்மீது

கனகவேத கோடுதி

உததி மீதிலேசாயு முலகமுடு சீர்பாத

உவண முர்தி மாமாயன்

உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராஜ

னுளமு மாட வாழ்தேவர்

அலைமோதும்

மருகோனே

பெருமானே

- திருப்புகழ்

அதலசேடன்-ஆதிசேஷன், அபின-பின்னமில்லா, மதுரவாணி-கலைவாணி, வேதன்-பிரம்மா, வனசமாமி-இலக்குமி, நெடிய மாமன்-திருமால், கனகவேதகோடு-பாஞ்சசன்யம் விஜயன்-அர்ச்சுனன், உவணம் கெருடன்-பெரியதிருவடி.

சம்பந்தாண்டான் அருணகிரியாரின் பகைவன்; சக்தி உபாசகன். அவன் அண்ணாமலையின் ஈசானத் தூணில் இருந்து முருகனை அழைக்கும்படி அருணகிரியாரை வேண்டினான். வாக்குக்கு அருணகிரியான சுவாமிகள் இப்பாடலைப்பாடியதும் முருகப்பெருமான் நடனமுருகனாக வந்த காட்சி இது. மயிலும் ஆடி நீயாடிவர வேண்டுமென்ற வேண்டுகலை நிறைவேற்றிய மாட்சி இத்திருப்புகழிலே சொரிகிறது. சொட்டுகிறது. மனித வாழ்வும் ஒரு நாடகம்தான். இறைவனின் ஆட்டத்திலே இவ்வுலகம் இயங்குகிறது. இயக்குகின்றவன் இறைவன் இயங்குவோர் நாம். இவ்வுடம்பு இயந்திரம். இதை இயக்குவோன் இயந்திரக்குள். அவன் இயந்திரி-நாம் வெறும் இயந்திரங்கள் என்ற பரம உண்மையை உணர்ந்து வாழ்வோமாக.

***

***

***

மணிவாசகத்தினைத் தினம்பாடும்

சிவனருள் ஓளிதரும் மார்கழியின்

சீர்தனைப் பாடி வணங்கிடுவீர்

அவமே மண்ணில் மாழாது

ஆற்றல் தருவான் அடிபணிவீர்

ஊமையும் வாய்திறந் துண்மை சொல்லு

உயர்வினைப் பாடும் திருச்சாழல்

சமையென எமைநிதம் வாட்டும்துயர்

ஓட்டும் மணிவா சகம்பாடும்

கவலைகள் மறைந்திட மருந்துண்டு

கண்மூன் றுடையான் அருளுண்டு

குவலயத் தொளிதரும் வாதவூரர்

கூட்டிய மணிவா சகமுண்டு

பாடும் பாடும் தினம்பாடும்

பாவவி னைகளும் பறந்தோடும்

நாடும் நல்லருள் கைகூடும்

நல்மணி வாசகத் தேன்பாடும்

பாவையின் அருமையில் தான்மயங்கி

கோவையும் பாடெனப் பணித்தசிவன்

தேவைய றிந்துடன் எழுதிவைத்த

திருமணி வாசகம் தனையிசைப்பீர்

போப்பெனும் பாதிரி யார்கூட

பொறைமிகு வாசகம் தனில்மயங்கி

செப்பிம கிழந்திடத் தன்மொழியில்

செய்தநல் மொழியெயாப் பினையறிவீர்

பிட்டுக் காக மண்சுமந்தும்

பிரம்படி பட்டும் எம்சிவனே

நாட்ட முடனே நனிசிறக்கச்

செய்மணி வாசகம் தனையிசைப்பீர்

உள்ளம் தன்னை உருக்கியுமே

உள்ளுழைந் தின்ப மகிழ்ச்சிதரும்

வெள்ளம் எனத்தினம் பாய்ந்துவரும்

வேதனை தீர்க்கும்நல் மருந்தாகும்.

கவியாக்கம்: க. குகதேவன்

தெல்லிப்பழை

குமரன்முது தாதையார் குன்று

பௌராணிக வித்தகர் பிரமஸ்ரீ வ. குகசர்மா அவர்கள்

தீரு முறைகள், சிறந்த இலக்கியங்கள், ஞானசம்பந்தர் பதிகங்கள் முதலாகச் சேக்கிழார் புராணம் ஈறான பன்னிரண்டு திருமுறைகளிலும் காணப்படும் இலக்கியச் சிறப்பை ஆராய்ந்தறியவே எமது வாழ்நாள் போதாது.

“திருசங்கோய்மலை எழுபது” என்னும் பிரபந்தம் பதினொராம் திருமுறையில் அடங்கியுள்ளது. இப் பிரபந்தத்தை இயற்றியவர் நக்கீர தேவநாயனார். வெண்பாக்களால் ஆக்கப்பட்ட இப்பிரபந்தம், சொற்சுவை, பொருட்சுவை மலிந்ததாய் உள்ளது. படிப்போர் மனத்தில் ஆழப்பதியும் சிறப்புடைய அணிகள் பல பெற்று விளங்குகின்றது. இச்சிறப்புகளெல்லாம் இறைவனுடைய பெருமையைச் சுட்டிக் காட்ட உதவுகின்றன.

மயக்க அணி என்பது அணி வகைகளில் ஒன்று. இது உண்மை ஒன்றிருக்க அதை வேறொன்றாக விளங்கி அதனால் அல்லலோ மகிழ்ச்சியோ அடைவது. இதனால் படிப்பார் உள்ளத்து நகைச்சுவை தோன்றும். ஆனால் இந்த மயக்கவணி வேறோர் உண்மையையும் எடுத்துக் காட்டுகிறது. நாம் புலன்களாற் காணாமறிவு உண்மையானதல்ல. பொய்யையும் உண்மையெனக் கருதுகிறோம். புலன்வழி சென்று மேலும் மேலும் பீறவித் துன்பத்தை வரவேற்கிறோம்.

“புலனைந்தும் பொற்கலங்கி
நெறியங்கிப் போம்”

எனக் கூறிய ஞானசம்பந்தர் ஓர் மயக்க அணியைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். திருவையாற்றில் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள ஆலயத்தில் பெண்கள் நடனமாடுகிறார்கள். அதற்கேற்ப முழவு அதிருகின்றது. முழவு வாத்தியத்தைக் கேட்ட குரங்குகள் அவை மழை முகிலிற்

தோன்றும் இடிமுழக்கமோ என்று மரத்திலே ஏறி வானத்தை நோக்குகின்றன.

“வலம்வந்த மடவார்கள் நடமாட
முழுவதீர் மழையென் றஞ்சீச்
சீலமந்தி யலமந்து மரமேறி
முகில் பார்க்கும் திருவையாறே”
என்பது ஞானசம்பந்தர் வாக்கு.

ஈங்கோய்மலை சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள இடம். அந்த மலையில் மூங்கில், இலவு முதலிய மரங்கள் உண்டு. இலவமலர் சிவப்பு நிறமுடையது. அதனை நெருப்புக்கு உவமையாகக் கூறுவர் புலவர். இலவமலர் ஒன்றை ஒரு குரங்கு காண்கின்றது. அந்த மரத்திலே ஒரு நெருப்புக்கொள்ளி தூங்குகின்றதோ என அந்த ஆண் குரங்கு நினைக்கின்றது. பக்கத்தில் உள்ள மூங்கிலில் உள்ள தழையை முறித்து அந்த இலவ மலராகிய கொள்ளியைத் தூர்த்துகிறது. இக்காட்சியை நக்கீரர் தேவநாயனார் பின்வரு வெண்பா அடிகளிற் காட்டுகிறார்

“ஓங்கிப் பரந்தெழுந்த ஒள்ளிலவத்
தன்போதைத்
தூங்குவதோர் கொள்ளி யெனக்
கடுவன் - முங்கில்
தழையீறுத்துக் கொண்டோச்சும்
ஈங்கோயே”

ஈங்கோய் மலையில் பளிங்குக் கற்கள் உள்ள இடம். அயலிலே கனிதரு மரங்கள் உயர்ந்து நிற்கின்றன. அதில் ஒரு கனியின் சாயல் பளிங்குக் கல்லில் விழுகின்றது. ஒரு குரங்கு அதைக் காண்கிறது. அதுவும் புத்தியில் மிகக் குறைந்த “கல்லாக் குரங்கு” உடனே மற்றைய குரங்குகளையும் அழைக்கிறது. அந்தக் கனியைக் காட்டுகின்றது. எல்லாக் குரங்குகளும் அந்தச் சாயலை

உண்மையான கனியென்றே நம்புகின்றன. ஆனால் அதை எடுக்கத் தான் முடியவில்லை. தமது நகங்களினாலே கல்லைக் கிளறுகின்றன. பளிங்குக் கல்லுத்தான் கிளறப்படுமா? பழம் அங்கே உண்டா? மேலும் மேலும் பழத்தின் விருப்பத்தினாலே கிளறுகின்றன. இக்காட்சியைக் கண்டு சிரித்துக் கொண்டிருக்கவிடாமல் அப்பால் பிரதான இடத்தை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். சர்ப்பத்தை அணிந்த இறைவனை நமக்குக் காட்டுகிறார்.

“கல்லாக் குரங்கு பளிங்கிற் கனிகாட்ட
எல்லாக் குரங்கும் உடன்சண்டி-வல்லே
கிருந்துகிரற் கற்களைக்கும் ஈங்கேயே மேனிப்
பொருந்தஅராய் பூண்டான் பொருப்பு”

காந்தள்மலர் செந்நிற முடையது. “அழல் நிவந்தன்ன” காட்சியுடையது. அதன்மேல் வண்டு ஒன்று போயிருக்கிறது. அதை ஒரு முதுமந்தி பார்க்கிறது. அந்தக் காட்சி அதற்குப் பழக்கமான காட்சிதான். ஆனால், அதன் முதுமை பயனற்றது. அநுபவத்தால் வளராத புத்தி. எனவே, வண்டு அக்கினியில் விழுந்துவிட்டதாகக்

***

***

***

இருவகை வரழ்வு

உடலோம்பல் உயிரோம்பல் என்று வாழ்வின் உறுசெயலை இரண்டாக வகுக்க லாகும் திடமாக உடல்பேண வேண்டுமென்று செயல்படுவோ ரேயல்கில் அநேகர்; ஆங்கே இடமாகும் இன்பதுன்பம்; இவற்றி னுள்ளே இன்பத்தை யேதேடி இளைப்பார் மாந்தர் மடமான அறிவதனால் அந்த இன்பம் மாயை, நிலை யற்றதெனும் வண்மை தேரார்.

உள்ளத்தில் அவ்வின்பத் தாகும் சேர்ந்தால் உடல்வருத்தம் தனைக்கூட உணர மாட்டார் வெள்ளத்தில் உருண்டோடும் கனியை வேண்டி விழுந்ததனுள் அமிழ்ந்துபவர் போல ஆங்கே எள்ளத்த னையளவாம் இன்பந் தேடி இன்னலையே அதன்விளைவாய் ஏற்று நிற்பர் கொள்ளமுடல் ஓம்பும்வாழ் விவ்வா தேறான் கொடுந்துன்ப நிலைதருதல் குறிக்கொள் வீரே.

கருதுகிறது. வண்டுக்கு இரங்குகின்ற நிலையில் எழுந்தும் இருந்தும் பிறகு எழுந்தும் தம் கைகளை நெரிக்கிறது. இவ்வாறு நம் மனதைக் கவரும் காட்சியையுடைய மலை, பிறைக்கொழுந்து சூடிய சிவந்த சடாபாரத்தையுடைய இறைவனுக்கு இருப்பிடமாகிய மலை.

“வழுகிதழ்க் காந்தள்மேல் வண்டிருப்படுவந்த
முழுகியதென் மஞ்சீ முதுமந்தி-பழகி
எழுந்தெழுந்து கைநெரிக்கும் ஈங்கோயே திங்கட்
கொழுந்தெழுந்த செஞ்சடையான் குன்று”
மலை, முருகனுக்கு இருப்பிடம். “சேயோன்மேய மைவரை உலகமும்” என்பர் தொல்காப்பியர். இறைவனும் மலைகளில் எழுந்தருளியுள்ளார். ஏன்? அவர் குமரனின் தந்தைதானே என்ற தொடர்பாயுமிருக்கலாம் என இந்நூலா சிரியர் கருதுகிறார். அதனாலே அவர் ஒரு பாட்டில் “இன்பக் குமரன் முதுதாதையார் குன்று” எனக் குறிப்பிடுகிறார். இப்பாடல் கள் மூலம் நாம் பொய்வழியை விட்டு இறைவழியாக மெய்வழியைப் பின்பற்றும் நல்லறிவைப் பெறுகின்றோம்.

உயிரோம்பும் செயல்படுவோர் உடலைப் பேணார் உடலழியும் முன்னருயிர்க் குறுதி காண்பர் தயிராக்கி நெய்பெறுதற் கெண்ணு வேர்கள் தனிப்பாலைப் பெருக்கிடீர் கலக்க மாட்டார் பயிரோம்பும் உழவன்நென் மணியே கொள்வன் பத்நெல்லைப் பக்குவஞ்செய் திருதல் இல்லை மயலாகி உடல்பேணும் மனித ரெல்லாம் மருவுமுயிர்க் குறுதிபெற மனம்வைப் பீரே

தேகமிதைப் பேணுநிலை தீர்ந்து விட்டால் தேசநலம் போற்றுவதிற் செயல்கள் சாரும் போகமெலாம் வீண்என்ற புலமை சேரும் புகழ்பெருக்கும் நெறிகளிலே பொழுது போகும் ஆகமுற நுழைந்துலவும் உயிரை ஓம்பும் அருஞ்செயலை அந்நிலையே அளித்துக் காக்கும் வேகமுற அலைந்துழுவும் புவிவீர் இந்த மேனிலையாம் வாழ்வுநிலை மேவு வீரே.

கவிஞர் செ. கதிரேசர்பிள்ளை அவர்கள்

மணிவிழாக் காணும் பாலர் ஞானோதய சபை

(தெல்லிப்பழை காசிவிநாயகர் தேவஸ்தானம்.)

தீருமதி கலாதேவி பொன்னம்பலம் அவர்கள் M.A.

காசி விநாயகப் பெருமானுக்கு விசேட பூஜைகள் நடத்தப்பட்டபின் கூட்டுப் பிரார்த்தனை நடைபெற்று தினவரவு இடாப்பு பதியப்பட்டு பதினைந்து மாணவர்களுடன் 1946ஆம் ஆண்டு தை மாதம் வெள்ளிக்கிழமை, சதய நட்சத்திரத்தில் சிவஸ்ரீ. மு. சிவகடாஷக்குருக்கள் அவர்களால் “பாலர் ஞானோதய சபை” ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இருபத்துனான்கு ஆண்டுகள் அமரர் சிவஸ்ரீ சிவகடாஷக்குருக்கள் தலைமையிலும் முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் அவரின் ஏக புத்திரன் சிவஸ்ரீ. இ. கணேசலிங்கக் குருக்கள் தலைமையிலும் வழி நடாத்தப்பட்டு வந்த “பாலர் ஞானோதய சபை” அறுபது ஆண்டுகளைக் கடந்து இத்ததைத் திங்களில் வைரவிழாக் காண்கிறது.

கூட்டுப் பிரார்த்தனைச் சபையாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சைவசமய பாட வகுப்புக்களுடன் இசை வாய்ப்பாட்டு, மிருதங்கம், வயலின் நடன வகுப்புக்களையும் நடத்தி சைவச்சிறார் மத்தியில் சைவ சமய அறிவு, ஒழுக்கத்துடன், இசை நடனக் கலையையும் வளர்க்கும் ஒரு நிறுவனமாக வளர்ந்த வரலாறு நோக்கப்பட வேண்டியது. “பாலர் ஞானோதய சபை”யின் வரலாறு 6-2-1972இல் வெளியிடப்பட்ட “வெள்ளிவிழா” மலரிலும், 1997இல் வெளியிடப்பட்ட “பொன்விழா” மலரிலும் நன்கு எழுதப்பட்டுள்ளது.

சபை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலந்தொடக்கம் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் கூட்டுப்பிரார்த்தனையும் சனி, ஞாயிறு நாட்களில் சைவசமய பாட வகுப்புக்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஸ்தாபகர் அமரர் சிவஸ்ரீ. மு. சிவகடாஷக்குருக்கள், அவரது ஏக புத்திரன் சிவஸ்ரீ. சி. கணேசலிங்கக் குருக்கள் இருவருமே விநாயகப்பெருமானுக்குப் பூஜை, கூட்டுப்பிரார்த்தனை, சமய பாட வகுப்புக்களை நடத்தி வந்தனர். 1992ஆம் ஆண்டு காசி விநாயகர் ஆலயத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்த நிலையிலும் “பாலர் ஞானோதய சபை” இயங்கி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ச்சியாக அறுபது ஆண்டுகள் கூட்டுப்பிரார்த்தனை, சமய பாடங்களை நடத்திய பெருமைக்குரியவர் மதிப்புக்குரிய சிவஸ்ரீ கணேசலிங்கக்குருக்கள் அவர்கள்.

1946ஆம் ஆண்டே தகுந்த சமயப்பெரியார்களால் பரீட்சை நடத்தப்பட்டு மாணவர்களுக்கு பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. “கூட்டுப்பிரார்த்தனை தோத்திரத்திரட்டு” நூலும் இலவசமாக வெளியிடப்பட்டது. தொடர்ந்து ஆண்டு தோறும் மாணவர்கள் பரீட்சிக்கப்பட்டு ஆண்டு விழாக்களில் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன.

பாலர் ஞானோதய சபை பெரியபுராண வசனச் சுருக்கம் முதல் புலியூர்ப்புராணம் பதிப்பித்து ஈறாக 30 நூல்களுக்குமேல் நூல் வெளியீடும் நடைபெற்றுள்ளது. ஆண்டு விழாத் தினத்திலே சமய அறிஞர்களின் சொற்பொழிவுடன் மாணவர் நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறும். 1959ஆம் ஆண்டளவில் பண்டிதர் கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களால் “காரைக்கால் அம்மையார்” பற்றிய சொற்பொழிவு நிகழ்ந்தமை நினைவுகூரத்தக்கது. “பாலர் ஞானோதய சபை” யின் பரிசளிப்பு விழாவின் சிறப்பு பரீட்சிக்கப்பட்ட எல்லா மாணவருக்கும் பரிசு வழங்கப்படுவ தோடு, எல்லா மாணவர்களும் ஏதாவது ஒரு நிகழ்ச்சியிலாவது பங்குபற்றி மேடை ஏறி நிகழ்ச்சி வழங்குவதாகும். இதனாற் போலும் மாணவர் எல்லோரும் ஆர்வத்துடன் ஆண்டு விழாவில்

பங்குபற்றுவதுடன் படிப்பு முடிந்து தொழில்புரியும் காலங்களிலும் 'பழைய மாணவர் சங்கம்' அமைத்து ஆர்வத்துடனும் உரிமை யுடனும் பங்குபற்றுவர். அத்துடன் வகுப்பு நடத்தும் பொழுது கண்டிப்பும் மற்றைய நேரங்களில் அரவணைப்புமாக கண்டிப்பும் அன்பும் கலந்த அணுகுமுறை, சபையின் பெரியஐயா, சின்னஐயா இருவரிடமுமே சிறப்பாக விளங்கியதை அவர்களிடம் கல்வி கற்ற எந்தவொரு மாணவரும் மறக்க மாட்டார்கள். சிறு வயதிலேயே விழாக்களில் பங்கேற்று அனுபவக் கல்வியையும் பெறும் பெருவாய்ப்பு சபை மாணவர்க்கு கிட்டியதும் ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். இடம் பெயர்ந்த நிலையில் சபையின் நாற்பத்தொன்பதாவது ஆண்டுவிழா மீசாலையிலுள்ள இலுவம் செல்வவிநாயகக் கோவிலிலும் 7-2-1996ம் ஐம்பதாவது ஆண்டுவிழா இணுவில் தர்மசாத்த குருகுலத்திலும் நடைபெறுவதற்கு சிவாசாரியாரின் தொண்டு மனப்பாங்கும், பழைய மாணவரின் பயபக்தியான ஈடுபாடுமே முக்கிய காரணிகளாக அமைந்ததைக் குறிப்பிடலாம்.

கூட்டுப்பிரார்த்தனை, சமயபாட வகுப்புக்களுடன் இசைவகுப்புகளும் நடத்தப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட 6-2-65 இசை வகுப்புக்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1965ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மிருதங்க வகுப்பில் மாணவனாகச் சேர்ந்த செல்வன் சு. வரதராஜன் அவர்களே இன்று சபையின் இசைக் கல்லூரியின் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். சபையின் மிருதங்க ஆசிரியராக திரு. க. ப. சின்னராசாவும் வயலின் ஆசிரியராக பிரம்மஸ்ரீ S. வெங்கடேச சர்மாவும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றினர். அவர்களால் பயிற்றப்பட்ட மாணவரின் மிருதங்க அரங்கேற்றம் வயலின் அரங்கேற்றம் பல அமரர் சிவஸ்ரீ சிவகடாஷக் குருக்கள் மண்டபத்தில் வெகு சிறப்பாக அரங்கேறின. 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சேவையாற்றியதற்காக மிருதங்க ஆசிரியர் திரு. க. ப. சின்னராசா அவர்களும் வயலின் ஆசிரியர் பிரம்மஸ்ரீ S. வெங்கடேச சர்மா அவர்களும், பொன்னாடை போர்த்து சபையால் கௌரவிக்கப்பட்டது. மேலும் அந்தணப் பெரியோர்களையும் சமய அறிஞர்களையும், தொண்டுள்ளம் படைத்த சேவையாளர்களையும் அழைத்து கௌரவித்து சபை ஒழுங்கைக் கடைப்பிடித்தது. வாய்ப்பாட்டு அசிரியராக இசைமணி வ. செல்லத்துரை செல்வி தேசபூபதி நாகலிங்கம், பிரம்மஸ்ரீ சு. விவநாதஐயர், பொன் முத்துக்குமாரு போன்ற பிரபல்யம் வாய்ந்த பல சங்கீத வித்வான்கள் கடமையாற்றியுள்ளனர். பாலர் ஞானோதய சபை இசைக் கல்லூரியாக வளர்வதற்கு உழைத்த இவ் சங்கீத ஆசிரியர்களின் தொண்டு சேவை மனப்பான்மையும், சிவாசார்யர்களின் தொண்டு சேவைபோல் போற்றப்பட வேண்டியவையாகும்.

இன்று உயர் பாதுகாப்பு வலயத்தின் எல்லைப் பகுதியில் உள்ள சபை எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகள் பல. உள்நாட்டு இராணுவ நடவடிக்கைகளால் சுற்றுப் புறத்தில் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்ந்த சைவக் குடும்பங்கள் இடம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளுக்கும், கொழும்புக்கும், வன்னிக்கும், குடாநாட்டின் பிற இடங்களுக்கும் சென்றுள்ளனர். மாணவர் மத்தியில் இன்று கல்வியில் பெரும் போட்டிகள் நிலவுகின்றது. பாடசாலை விட்டவுடன் தனியார் கல்வி நிறுவனங் களை நோக்கிச் செல்கின்றனர். ஆலயச் சூழலில் சமயபாடம் கற்பதற்கும் இசை பயில்வதற்கும் அவர்களுக்கு நேரம் கிடைப்பதும் இல்லை, ஆர்வமும் இல்லை. சமுதாய மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து, சிவஸ்ரீ. சிவகணேசலிங்கக் குருக்களுக்குப்பின், சபை செயற்பாடுகளைத் தொடர்ந்து வளர்த்துச் செல்வதற்கு அறிவு, ஆற்றல் தொண்டுமனப்பான்மையுடைய தலைமை தேவை. இத்தகைய தலைமை, ஐங்கரன் அருளால் கைகூடும் எனப் பிரார்த்திப்போம்.

புராணங்களில் துளசி, தருப்பை, வில்வம் முதலிய தாவரங்கள் மிகுந்திருக்கும் இடத்தின் பெருமை சிறப்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் திருப்பில் அல்லது “தூப்புல்” என்று கூறப்படும் தருப்பையைப் பற்றி நோக்குவோம்.

தருப்பை-இது நாணல் இனத்தைச் சார்ந்த ஒரு வகைப் புல்-தூயபுல்-தூப்புல் எனப்படுகிறது. ஸ்ரீ இராமர் திருமேனி பட்டதால் இது ஏற்றம் பெற்றது.

நம் முன்னோர்கள் மங்கலம்-அமங்கலம் என இருவகைப்பட்ட வைதீகச் சடங்குகளிலும் தருப்பைப் புல்லைச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்துவார்கள். அது முன்றுவித தோஷங்களைப் போக்கவல்லது. உஷ்ண வீர்யம் உடையது. அதிவேகமானது, நீரை சுத்தப்படுத்தவல்லது. விஷத்தை முறிக்கவல்லது. தேவர்களுக்கும், பிதர்களுக்கும் உகந்தது. புண்ணிய பூமியைத் தவிர வேறு எங்கும் அது முளைக்காது. இதனை வடமொழியில் அக்கினி கர்ப்பம் என அழைப்பார்கள். கும்பாபிஷேகங்களில் யாகசாலையிலுள்ள கும்பத்தின் ஆற்றலைப் பிம்பத்தில் சேர்க்கும் நாபீசந்தானம் என்பதில் தங்கக்கம்பி, வெள்ளிக்கம்பி என்பவைகளைப் பயன்படுத்தும் இடத்தில் தருப்பைக் கயிற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

இது பிரம்மனது நாசியிற் தோன்றிய பரப்பிரம்மத்திடமிருந்து பிறந்தது. “ஓ! தர்ப்பையே! சுபத்தைத் தருவாய். எனது எல்லாப் பாவங்களையும் போக்குவாய்” என்று கூறி ஹும்பட் என்கிற மந்திரத்தால் ஒருமுறை பேதித்து மேலெடுக்க வேண்டும். தருப்பையில் மூவகை உண்டு, அவை பெண்தர்ப்பை, ஆண்தர்ப்பை, அலிதர்ப்பை என்பனவாகும். மேலே தடித்து இருப்பது பெண்தர்ப்பை. அடிமுதல் நுனிவரை சமகனம் உடையது ஆண்தர்ப்பை. அடியிலே தடித்துக் காணப்படுவது அலி அல்லது நபும்ஸக தர்ப்பையாம். தர்ப்பையின் அடியில் பிரமனும் நடுவில் திருமாலும், நுனியில் சங்கரனும் ஆகிய திரிமூர்த்திகளும் வசிக்கின்றனர். தர்ப்பை பத்து வகைப்படும். அவையாவன தருப்பை, நாணல், யவைப்புல், அறுகு, நெற்புல், விழல், மற்ற தானியங்களின் புல், மருள்மட்டை, சவட்டைக்கோரை, கோதுமைப்புல் என்பனவாகும். குசம், காசம், தூர்வை, வீரீகி, மஞ்சம்புல், விச்வாமித்திரம் இவை சப்த தர்ப்பைகளாகும். இத் தருப்பையினை தேவர்களை நினைத்து நுனியாலும் மனிதர்களை நினைத்து நடுவிலும், பிதர்களை நினைத்து தருப்பையினை மடித்து நுனியாலும் தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும்.

வைதீகச் சடங்குகள் செய்யும் பொழுது ‘பவித்திரம்’ என்ற பெயருடன் மோதிர விரலில் அணிந்து கொள்ள வேண்டும். இவ்விரலில் கபநாடி ஓடுவதால் அதில் அணியும் பொழுது கபசுத்தி ஏற்படுகின்றது. மேலும் இப்புல்லில் காரமும், புளிப்புச்சுவையும் இருப்பதால், செம்பு விக்கிரகங்களை தர்ப்பைச் சாம்பலால் தேய்க்கவேண்டும் என்று சிற்ப சாஸ்திரம் கூறும். இதனால் விக்கிரகங்கள் மந்திர ஆற்றலும் குறையாது நீண்ட நாள் பளபளப்புடன் பிரகாசமாய் இலங்கும். ஆற்றுமுள்ளி, கலிங்கம் முதலிய தாவரங்கள் போல் இந்தப்புண்டு தண்ணீர் இல்லா விட்டாலும் வாடாது. நீரிலேயே இருந்தாலும் அழுகாது. இதனை ‘அமிர்த வீர்யம்’ என்பர். உலர்ந்தாலும் இதன் ஆற்றல் குன்றாது.

இந்த குசைப்புல் சமசீதோஷ்ணப் பிரதேசங்களில் நன்கு வளரும் தன்மை கொண்டது. சூரிய கிரஹண காலத்தில் இதன் வீர்யம் பன்மடங்கு

அதிகமாகும். இப்புலப்பட்ட நீரை தொற்றுநோய் உள்ள இடத்தில் தெளித்தால் தொற்றுநோய் பரவாது. இப்புல்லின் மீது படும் காற்று நமது உடலில் மீது பட்டால் நன்மை விளைவிக்கும். தர்ப்பைப்புல் அடர்ந்துள்ள நீர்நிலைகளில் அதிகாலையில் நீராடுவது உடல் நலத்திற்கு உறுதியைத் தரும்.

மருத்துவமனைகள், உடல்நல விடுதிகள் அமைக்கும் இடங்களில் தென்மேற்கில் குளம் அமைத்து அதைச் சுற்றிலும் தர்ப்பையை வளர்க்கவேண்டும் என்பது முன்னோர் கொள்கை. வடகிழக்கிலிருந்து பூமியின் ஆற்றல் தென்கிழக்கு நோக்கிச் செல்வதால் தர்ப்பை அவ்வாற்றலை அதிகரிக்கின்றது.

விஸ்வாமித்ரம் என்ற தருப்பத்தையே ஸ்ரீ வைணவர்கள் அதிகம் பயன்படுத்துவார்கள்.

“விரீஞ்சேன ஸஹோத்பன்ன பரமேஷ்டி நீஸர்கஜ
நீத ஸர்வாணீ பாபாநீ தர்ப ஸ்வஸ்திகரேபவ”

என்ற மந்திரத்தினை உச்சரித்தவாறு தர்ப்பையைப் பறிப்பது நல்லது. தர்ப்பையை ஆதிவாரமாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையில் எடுத்தால் ஒரு வாரம் வைத்துக் கொள்ளலாம். அமாவாசையிற் பறித்தால் ஒரு மாதகாலம் வரை உபயோகிக்கலாம். பெளர்ணமியிற் கொய்தால் ஒரு பக்ஷ காலம் வைத்துக் கொள்ளலாம். புரட்டாசி மாதத்தில் எடுத்தால் ஆறுமாதம் உபயோகிக்கலாம். ஆவணியில் எடுத்தால் ஒரு ஆண்டு பயன்படுத்தலாம். சிரார்த்த காலத்தில் எடுத்தது அன்றமட்டும் தான் பயன்படும். ஐம்பது குசைப்புற்களால் செய்யப் படுவது பிரம்ம கூர்ச்சம்.

சிவபெருமானின் நெற்றி நாட்டத்தினின்று புறப்பட்ட ஆறு நெருப்புப் பொறிகளும் தடாகமாகிய நரவணத்தில் வந்து புகுந்து சரவணபவனாகின்றன. சரம் என்றால் நாணல் என்பது பொருள்.

திருநள்ளாற்றுத் தலத்தில் தல விருகூம் தர்ப்பை. அடிமாய்ந்து விடாமல் காலம் காலமாக இன்னும் காட்சி தரும் அத்தருப்பை நினைப்பதற்கும் அதிசயமானது. இத்தலத்திற்கே தர்பாரண்யம் என்பது பெயராகும்.

திருப்புல்லாணி அல்லது தர்ப்பசயனம் என்னும் புண்ணியத்தலம் இராமநாதபுரத்திலிருந்து தெற்கே ஏழுமைல் தொலைவில் கீழ்க்கரை செல்லும் பாதையில் உள்ளது. இலங்கைக்குப் பாலம் அமைக்க வழிவிடுமாறு கடலாசனாகிய வருணனை இராமபிரான் புல்லணைமேற் கிடந்து வேண்டியதலம். இத்திருப்பதியைத் திருமங்கையாழ்வார் 20 பாசுரங்களால் மங்களாசாசனம் செய்துள்ளார்.

தன்னை நைவீக்கிலேன்; வல்வீனையேன்; தொழுகும் எழு
பொன்னை நைவீக்கும் அப்பூன் செருந்தி மண நீழல்வாய்
என்னை நைவீத்து எழில் கொண்டு அகன்ற பெருமான் இடம்
புன்னை முத்தம் பொழில் சூழ்ந்து அழகு புல்லாணியே.
என்று தொடங்கி

பொன் அலரும் புன்னை சூழ் புல்லாணி அம்மாணை
மீன் இடையார் வேட்கை நோய் கூர கிரந்ததனை
கல்நவீலும் தீண்டோள் கலியின் ஒலிவல்லார்
மன்னவர் ஆய்மண் ஆண்டு வான் நாடும் முற்றுவரே.

இங்கு இராமபிரான் தர்ப்பசயனராகக் காட்சி அருளுகின்றார். வருண தேவனுக்கும் இங்கு கோயில் உண்டு.

இராமர் இலங்கையிலிருந்து புஷ்பக விமானத்தில் திரும்பும் பொழுது திருப்பல்லணையில் இறங்கி, தாம் தவம் செய்த இடத்தைச் சீதைக்குக் காட்டினார். இராவணனைக் கொன்ற பாவம் நீங்க இப்புண்ணியப் பதியை அடுத்துள்ள சேதுகரையில் நீராடித் தூய்மை பெற்றார்.

தர்ப்பபையை தேவகாரியங்களுக்கு நுனி கிழக்காகவும், பிதிர் காரியங்களுக்கு நுனி தெற்காகவும் பயன்படுத்த வேண்டும். கிரகண காலங்களிலும், அமாவாசையிலும் தர்ப்பபைக்கு வீர்யம் அதிகம். கிரகண காலங்களில் உணவுப்பண்டங்கள், நுண்ணிய கிருமிகளால் கெடாதிருக்க தூய தர்ப்பபையை பர்ப்ப வேண்டும்.

பிரேத காரியங்களில் ஒரு தர்ப்பத்திரத்தாலும், சுபகாரியங்களில் இரண்டு தர்ப்பங்களாலும் பித்ரு காரியங்களில் மூன்று தர்ப்பங்களாலும் தேவ காரியங்களில் நான்கு தர்ப்பங்களாலும் ஆறு தர்ப்பங்களாலும் பவித்திரம் முடியப்படவேண்டும். பகவதாராதனம், ஜபம், ஹோமம், தானம், பிதிர் தர்ப்பணம் முதலியவைகளில் கையில் பவித்ரம் தரித்துக் கொள்ளாமல் செய்வது பயனைத்தராது.

பவித்திரம் என்பது தர்ப்பபையால் மோதிரம் போல் முடிவது. பவித்திரத்தின் வட்டம் இரண்டு அங்குலமும், பிரம்மமுடி ஒரு அங்குலமுமாக அனைத்தும் நான்கு அங்குலம் இருக்கவேண்டும். சுருதி, ஸ்மிருதி, சம்பந்தமான காரியங்களைப் பவித்திரமின்றி செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்யின் செய்யும் காரியங்கள் வீணாகிவிடும். இதனை வலதுகை மோதிரவிரலில் அணிய வேண்டும். மனம், வாக்கு, காயங்களால் விளைகின்ற பாவத்தை நீக்கி, நரகத்தினின்று மீட்டெடுப்பதால் பவித்திரம் (தூய்மை நிறைந்தது) என்று பெயர் பெறுகின்றது.

நன்றி: இந்து கலைக்களஞ்சியம்

ஐந்தெழுத்தை மனதில் எண்ணு அபாயம் இல்லை

ஐந்தெழுத்து மந்திரம் "சிவாயநம"
 அகிலமும் அடங்கும் அதிலே
 சிந்தையிலே கொள்ளு சீனா
 சிவமாம் வாவன் னாவரூள்
 விந்தையான ஆன்மா யானா
 விளங்கிடும் சக்தினா னாவாம்
 மந்தமலமே மானா என்னும்
 மனதிலெண்ணு அபாயம் இல்லை.
 கவிஞர் வ. யோகானந்தசீவம்

வரலாற்றுப் பார்வையில் திருக்கேதீஸ்வர சிவாலயம்

திருமதி கு. கிராசரத்தினம் அவர்கள்
யாழ்ப்பாணம்

மிகப் பழைய காலம் தொட்டே சைவம் பேணிப் போற்றப்பட்டு சிவபூமி என்று பெயர் பெற்ற நாடு எம் ஈழமணித் திருநாடு. பஞ்ச ஈச்சரங்களை அமைத்து சிவபூஜை செய்து வழிபட்ட மக்கள் வாழ்ந்த புண்ணிய பூமி, பஞ்ச ஈச்சரங்களில் தலையாயது திருக்கேதீச்சரம் என்று கூறின் மிகையில்லை. காலத்தாலும் மிகப் பழைமையான தலமாகும். தேவாரப்பாடல் பெற்று மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பன விசேடங்களாகக் காணப்படும் சிவஸ்தலமாகும்.

பெரும்பான்மையான மக்கள் அறிந்த வரையில் திருக்கேதீச்சரம் மிகப் பழைமையானது, கேதுவால் வழிபட்டது. பாலாவி அதன் தீர்த்தம், கேதீச்சரநாதர் கௌரி அம்பாள் சமேதரராக இருந்து அருள் பாலிக்கின்றார். சிவராத்திரி தினம் மிக விசேடமானது என்றும் ஐந்துதேர் ஓடும் கோயில் என்னும் அளவிற்கு ஆழ்ந்த நோக்கற்ற அறிவையே கொண்டுள்ளனர்.

இந்தக் கட்டுரையை நான் எழுதும் நோக்கம் எந்த ஒரு இந்துவும் சரி, பிற மதத்தவர்களும் சரி இன்று மன்னர் எனக்கூறப்படுவோரும் அன்றைய பெருந்துறையையும் அதன் வளத்தையும் அங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் கேதீச்சரத்தானது பெருமைகளையும் அதன் தொன்மை மிகு வரலாற்றையும் யாவரும் அறிய வேண்டும் என்றே இக்கட்டுரையை எழுத முனைந்தேன்.

கவரணாறு:

மிகப்பழைய காலத்திலே ஆதிசேடனுக்கும், வாயுபகவானுக்கும் இடையே யார் வலிமை மிக்கவர் என்ற வாதத்தால் ஏற்பட்ட போரில் மேருமலையில் முன்று சிகரங்கள் தென் கடலில் வீசப்பட்டன. அவை திரிகூடமலை, கந்தமாதனம், திருக்கேதீச்சரம் என்பனவாகும் என புராண வரலாறு கூறுகின்றது.

இச்சிகரங்கள் கடலில் வீசப்பட்டதைக் கண்ட இந்திரன் தேவ ஸ்தபதியான விஸ்வகர்மாவை ஏவி, ஒரு சிகரத்தை நகரம் ஒன்றை ஸ்தாபிக்கக் கட்டளையிட்டான். அது இலங்காபுரி எனப்பெயர் பெற்றது.

மற்றொரு சிகரமான திருக்கேதீச்சரம் விஸ்வகர்மாவின் மூத்த புதல்வரான மகாதுவட்டா என்பவனால் ஒரு சிறிய நகரம் செய்யப்பட்டு அதன் மத்தியில் ஒரு சிவலிங்கம் பிரதிட்டை செய்து வணங்கப்பட்டதாகவும் அத்தலத்தை அச்சிகரத்தின் பெயராலேயே திருக்கேதீஸ்வரம் எனப் பெயரிடப்பட்டது எனவும், முன்றாம் சிகரம் கந்தமாதனம் இராமர் அணைகட்டும் போது நிலப்பரப்பாக்கப்பட்டதாகவும் புராண வரலாறு கூறுகின்றது.

இந்த முன்றாம் நீண்ட காலத் தனித்தனி நிலப்பரப்பாகவே காணப்பட்டதாகவும் மாறுபட்ட கால அடைவுகளில் திருக்கேதீஸ்வரம் லங்கா புரியுடனும் “கந்தமாதனம்” இராமேஸ்வரத்துடனும் இணைக்கப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

மற்றும் மேருமலையின் சிகரங்கள் சிதறு முன்பே, நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான கேது மேருமலையின் ஒரு லிங்கத்தை அமைத்துப் பூசித்து வந்ததால் தான் அச்சிகரம் கேதீச்சரம் எனப்பெயர் பெற்றது என வரலாறு கூறுகின்றது.

இப்பதியை விஸ்வகர்மாவின் வம்சத்தவரான ஓவிய குலத்தவரே ஆட்சி செய்தனர். இதனால் இந்நாடு ஓவியநாடு, ஓவர்நாடு என்ற பெயர்களையும் பெற்றது.

இப்பதியை உருவாக்கிய மகாதுவட்டா இந்நகருக்கு “மகாதுவட்டபுரம்” எனப் பெயரிட்டான். இவன் தனது சகோதரர்களான “மது, மயன்” என்பவரில் மயனிடமே மகாதுவட்டபுரத்தைப் பரிபாலனம் செய்யும் பணியைக் கொடுத்தான். இவர்கள் செல்வம் மலிந்த கம்மியர்களாக இருந்தனர். இவனது மகளே இராவணனது மனைவியான மண்டோதரி என்பவள். நித்திய கன்னியாகவே வாழ்ந்த இவள் சிறந்த சிவபக்தை. சிவகர்ப்பம் சுமந்தவள் எனப் போற்றப்படும் இவள் திருக்கேதீச்சரம் சென்று நாள்தோறும் சிவலிங்கபூஜை செய்ததாக இதிகாசங்கள் கூறுகின்றன.

குபேரனது மனைவியான சித்திராங்கனையும் இந்த ஓவிய குலத்தவளே. இந்த ஓவிய குலத்தவரால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட திருக்கேதீச்சரப் பெருமானின் தொன்மையை விளக்க, சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனுடன் யுத்தம் செய்து இராவணனைக் கொன்றபின் இராமர் தன் பாவம் தீர்ப் பாலாவியில் நீராடத் திருக்கேதீச்சரத்தைத் தொழுது சென்று இராமேஸ்வரத்தில் ஒரு லிங்கம் அமைத்துச் சென்றதாக இராமாயணம் கூறுகின்றது.

கி.மு. 1500இல் எழுதப்பட்டதாகக் கருதப்படும் மகாபாரதம் என்னும் இதிகாசத்தில் கதாபாத்திரமான அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை செய்யும் பொருட்டும் பல தலங்களுக்கும் சென்றவன் தென்பால் இலங்காபுரியில் இருந்த புனித சேத்திரமாகிய நகுலமலைக்கு வந்ததாகவும், நகுலகிரியை வணங்கிச் செல்லுமுன் மகாதொட்டவில் இருந்த பாலாவி என்னும் புனித தீர்த்தத்தில் நீராடித் திருக்கேதீச்சரத்தை வழிபட்டுச் செல்லும் வழியிலேயே அல்லிராணியைக் கண்டு மணந்ததாகவும் (அவள் அரசு செய்த கோட்டையின் சிதைவுகளே அரிப்பு என்ற இடத்தில் இன்று காணப்படும் அல்லிராணிக்கோட்டை என்று கிராமக் கதைகள் கூறுகின்றது.) மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

மேலும் சிவனின் திருக்கல்யாணத்தின்போது வடபகுதி (தேவர்கள் யாவரும் கூடியதால்) சமநிலை தளம்ப சிவனின் ஆணைப்படி உலகைச் சமநிலையாக்கத் தென்திசைக்கு வந்த குறுமுனி திருக்கேதீச்சரம் வந்து பாலாவியில் ஸ்நானம் செய்து திருக்கேதீச்சரப் பெருமானையும் கௌரியம்பாளையும் வணங்கியதாகச் சமய வரலாறு கூறுகின்றது.

கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் கரையேறிய இலாநாட்டு இளவரசன் விஜயனும், அவனது தோழர்களும் இம் மகாதீர்த்த துறை வழியாகவே கரையேறி உட்கொண்டனர். (அக்காலத்தில் இது மகா தீர்த்தா எனப்பெயர் பெற்றிருந்தது. பெரியதுறை பெரும்துறை எனப் பொருள் கொண்டது.) கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டு இங்கு கரையேறிய விஜயனுடன் வந்தவர்களில் உபதிஸ்ஸ என்ற பிராமணன் இத் திவ்விய தலத்தைப் பூசை செய்து வணங்கியதாகவும், பின் அரசு அமைத்துக் கொண்டதும் விஜயன் தன் அரசைச் சுற்றிக் காவல் தெய்வங்களை அமைத்ததாகவும் அவ்வேளை, முன்பே இருந்த திருக்கேதீச்சரம் திருத்தியமைக்கப்பட்டதாக “மகாவம்சம்” என்னும் இலங்கை (பௌத்த) வரலாற்று நூல் கூறுகின்றது.

சங்கச் செய்யுள்களான “அகநானூறு” என்னும் தொகுதியில் வரும் ஒரு செய்யுளில்

“நன்னகர் மாந்தை முற்றத்து ஏன்னார்
பணிதிறை கொணர்ந்து பாடுயர் நன்னகர்”

இச்செய்யுளில் “மகாதொட்ட” என்ற பெயர் மாந்தை எனப் பெயர் பெறுகின்றது. (மா+சந்தை) பெரிய சந்தை என்ற பொருளில் மாசந்தை என்பதே திரிந்து மாந்தையாகியது.

பெருந்துறையாக விளங்கிய காலத்தில் இலங்கை ஒரு பெரும் வியாபார கேந்திரஸ்தானமாக (கிழக்கு, மேற்கு வர்த்தகத்துக்கு) விளங்கியது. அக்காலத்தே மேற்கே இருந்து கிரேக்கர், உரோமர், பீனியர், எகிப்தியர் போன்ற நாகரீகம் படைத்த நாட்டினர் அரபிக்கடல் வழியாகக் கிழக்குக் கடல்களில் வியாபாரம் செய்ய வருவர். பாய் விரித்துக் கப்பலோடிய அந்நாளில் நீண்ட பயணங்கள் காலநிலையை அனுசரித்தே நடாத்தப்பட்டன. அல்லாவிடின காலநிலை மாறுபாடுகளால் கப்பல்கள் பெரும் சேதத்திற்குள்ளாயின என பல வரலாற்று நூல்கள் கூறுகின்றது. எனவே மேற்கே இருந்து காநிலையுடன் ஏற்படும் நீரோட்டத்துடன் வரும் கப்பல்கள் இந்தியக்கரையை அண்மிக்கும் பொழுது தெ.மே பருவக்காற்று ஆரம்பமாகி அதன் சீற்றத்தில் பெரும் சேதமடைந்து விடுகின்றதனால் தெ.மே.பரு. காற்றுச் சேதங்களைத் தவிர்ப்பதாகவும் சேதமடைந்த மரக்கலங்களைத் திருத்துவதற்காகவும் காற்றொதுக்குப் புறமாக இருந்த மகாதொட்ட என்ற பெருந்துறையில் கப்பல்களும், வர்த்தகர்களும் தஞ்சம் அடைவர். இவர்கள் தமது கப்பல்களை பழுதுபார்த்துக் கட்டிய இடம் தான் இன்று வங்காலை என அழைக்கப்படுவதாக “யாழ்ப்பாண வரலாறு” கூறுகின்றது.

பெரும் சந்தையாக விளங்கிய பெருந்துறையில் கப்பலில் வந்தபொருள்களைப் பாதுகாக்கவும் வர்த்தகர்கள் தங்கி வியாபாரம் செய்யவும் பல கட்டிட அமைப்புக்களும் சந்தை வசதிகளும் இருந்தன.

இப்படியான ஒரு நாளில் தான் இலங்கையில் வந்து தரையிறக்கி விற்கப்படும் அரபுநாட்டு ஜாதிப் புரவிகளை வாங்கப் பாண்டி நாட்டில் இருந்து பெரும் பொன்னுடன் மாணிக்கவாசகர் வந்தடைந்தார். (பாண்டி நாட்டிலிருந்து) குதிரைகளை வாங்கச் செல்லுமுன் சிவபக்தனான அவர் பெருந்துறையில் கோயில் கொண்டிருந்த கேதீச்சரத்தானைத் தரிசிக்கச் சென்ற பொழுதுதான் குருந்த மரநிழலில் இருந்த இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். (இக்கூற்றைப் பல ஆய்வாளர் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். குறிப்பாகப் பல்லாவரம் சுவாமி வேதாசலம் அவர்கள் முற்றாக ஏற்றுள்ளார் யாழ்ப்பாண வரலாறு இதை முற்றாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது.) எனவே மாணிக்கவாசகர் பாடல்களில் வரும் பெருந்துறை உறை சிவன் கேதீச்சரத்தானே.

உ+ம்: அவர் குயிற்பத்து பாடலில் ஒன்றில்

“ஏர்தருமேழ் உலகேத்த எவ்வுருவும் தன்னுருபாம்
ஆர்கலிசூழ் தென் கிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்கு
பேரருளீன்பமளித்த பெருந்துறை மேய பிரானை
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடானைக் கூவாய்.”

இதில் நாடானை என்பது நாடனைய என வரவேண்டும்.
திருவார்த்தையில்

“வந்து கிமையோர்கள் வணங்கி ஏத்த
மாக்கருணைக் கடலாய் அடியர்
பத்தனை வீண்டு அறநல்கும் எங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
வந்து திரைகடலைக் கடந் தன்று
ஓங்குமதில் கிலங்கை அதனீல்
பந்தனை மெல் வீரலாட் கருளும்
பரி(சு) அறிவார் எம்பிரானாவாரே”

இதைக்கொண்டு பார்க்கும் இடத்து மணிவாசகர் காலம் மிக முன் நிற்பதைக் காணலாம். அவர் பாடிய பாடலில் கேதீச்சரத்தின் பழமையையும் உணர முடிகிறது.

சிவபுராணம் பதினைந்தாவது அடியில்,
“சீரார் பெருந்துறை நம் தேவனடி போற்றி”

மணிவாசகர் பாடல்களில் எந்த ஒரு இடத்திலாவது மாந்தை, மாதோட்டம் என்ற சொற்களைப் பிரயோகிக்கவில்லை. எனவே மணிவாசகர் மணிவார்த்தையில் பாடிய இறைவன் கி.மு. பல நூறு ஆண்டுக்கு முற்பட்ட பழையானவர் கி.பி.3ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட கீர்த்தி சிறிமேகவர்ணன் புத்த தந்த தாதுவை இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு எடுத்து வருகையில் கேதீச்சரத்தில் ஒரு அழகிய கோயில் இருந்ததாக மகாவம்சம் கூறுகின்றது.

கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சம்பந்தப் பெருமான் திருக்கேதீச்சரத்தைப் பாடியுள்ளார். கூன்பாண்டியனது வெப்பினோய் நீக்க வந்த பாலகன் இராமேஸ்வரத்தின் கரையில் இருந்து ஒரு காலத்தில் செழிப்பும் பீடும் பெற்றுப் பெருமையுடன் துறைப்பட்டினமாக விளங்கிய மண்மேடாகி இருந்த மாதோட்டத்தைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடல்களில் மாதோட்டச் சிறப்பையும் பாலாவி தீர்த்த மகிமையையும் கேதீச்சரத்தானது பெருமைகளும் அவனை வழிபட்டோருக்குத் துன்பம் தீரும் என்பதைப் பலவாறாகப் பாடியுள்ளார். (தொடரும்)

அருள் விருந்து

தன்னைப்பற்றிய எண்ணம் ஒன்றும் இல்லாதவன் தெய்வீகத்தில் நன்கு ஊறி வளர்கிறான்.

துன்பத்தை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொள்பவனுக்கு இன்பம் யாண்டும் நிலைத்திருக்கிறது.

வாழ்க்கையின் இளமைப் பருவத்தை உயர்ந்த இலட்சியத்துக்கு ஒப்படைப்பவனே தீரன்.

தன்னைத்தானே திருத்தியமைத்துக் கொள்ளுதலிலும் மிக்கதோர் செயல் மனிதனுக்கு இல்லை.

மரணத்தோடு உறவாடத் தெரிந்து கொண்டவனே உயிர் வாழவும் தெரிந்து கொண்டவனாகிறான்.

உலக விஷயங்களுக்குக் காதுகொடாதிருந்து பழகுபவன் இறைவனுடைய ஆணையைக் கேட்கிறான்.

ஊனக் கண்ணினின்று ஒதுங்கியிருந்து பழகுபவன் ஞானக்கண்ணைப் பெறத் தகுதியுடையவனாகிறான்.

தனக்கென்று எதையும் தேடிக் கொள்ளாதவனுக்கு உலகத்தில் உள்ளதெல்லாம் சொந்தமாய்விடுகிறது.

நூல் பல கற்றிருப்பவன் சான்றோன் ஆகான். மனதை அடக்கக் கற்றிருப்பவனே சான்றோன் ஆகிறான்.

கோழையாயிருந்து எதையும் கெஞ்சிக் கேளாதே. வேண்டியதை உறுதியுடனும் அமைதியுடனும் கேள்.

மனிதனுடைய ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அவனுடைய சொருபம் இருப்பது போன்று இயற்கையினுடைய ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இறைவனுடைய சொருபம் இருக்கிறது.

மரத்தின் உச்சியிலுள்ள கனியைப் பறிப்பதற்கு ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் நாம் அதை அணுகவேண்டும்.

மேலோனை அறிந்து கொள்ளுதற்கு நாம் ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் மேலோன் ஆக வேண்டும்.

[தர்மசக்கரம்; சக்கரம்-8; விகாரி ௯ மீ; ஆரம்-8; பக்கம்-282; அருள்விருந்து; 1959ஆம் ஆண்டு; ஆசிரியர்:-சுவாமி சித்பவானந்தர்; ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம் (ராமகிருஷ்ண மிஷன்); திருப்பராப்த்துறை போஸ்ட்; திருச்சி ஜில்லா.]

(15-01-2006 நமது ஈழநாடு பத்திரிகையின் வந்த கவையை)

பசுவின் பெருமையை

பாடுவேன் கேளும்!!

பசுவின் பெருமையைப்
பாடுவேன் கேளும்!
பசுவின் மகிமையைக்
கூறுவேன் கேளும்!!

பசுவின் சாணத்தைத்
தீயினாற் சுட்டுப்
பெறும் வெண்ணீறு
சிவசின்ன மன்றோ!!

பசுக்களைச் செல்வமாய்ப்
போற்றினார் அன்று!
பசுக்களைத் தாயாகப்
போற்றினார் அன்று!!

பசுவின் உறுப்புகள்
ஒவ்வொரு நிலுவை
முவரும் ரிஷிகளும்
முனிவரும் உதறகின்றார்!

பசுவைத் தெய்வமாய்ப்
பூசிப்பா குண்கு!
பசுவை உணவாகப்
பூசிப்பாரு முண்கு!

பசுவின் பெருமையை
விசித்திடல் கூடுமோ?
பசுவின் பயக்களை
மறைத்திடல் கூடுமோ?

பால் தயிர் நெய்யெனப்
பசுவின் கொடைகள்!
பசுளையும் கன்றும்
பசுவின் கொடைகள்!!

விரதங்கள் தொடர்ந்தால்
பால் உணவாகும்!
விரதங்கள் முடிந்தால்
பசு உணவாகும்!!

ஆண்கு முழுவதும்
பசுக்களைப் பூசிக்கிறீர்!
ஆண்டில் ஒருநாள்
பூசித்தால் போதுமா?

வண்டியை ஆழ்த்தவை!
உதவியாய் நிற்கும்!
வயக்களை உழுதவை
உதவியே நிற்கும்!!

பவணந்தி முனிவர்
முதல்நிலை மாணவனைப்
பசுவைக் கொப்பிட்டுப்
பாடியுள் ளாரன்றோ!!

பசுக்களைத் தெய்வமாய்ப்
பூசிக்கா திருப்பினும்
பசுக்களை உணவாகப்
பூசிக்காது இருப்பீரோ?

***

***

***

முருகு

அன்னை நங்கம்மா அய்யாக்குட்டியின் 81ஆவது பிறந்த நாளை ஒட்டிய கவிதை

“இறைவீக்து வாய்த்த இந்தநாள் 07-01-2006”

நடுநிலை தவறாத நந்தமிழ் அன்னைக்கு

நானும் பிறந்தநாள்.

நானும் போற்றும் இவ்வீக்தை ஏழிலே

நம்மன்னை அவதார நாள்.

தொடுவானம் புகழோங்கத் தெல்லிநகர் தூர்க்கையின்

தெய்வீகமான பெண்ணாள்.

திருவருட் செல்வியாய் தூக்கா தூரந்தரீயின்

தீவ்ய அமுதான பெருநாள்.

நெடுநாட் களாகவே நீளுலகம் ஆவலாய்

நிதர்சனய்படுத்து மொருநாள்.

நெற்றியில் குங்குமம் தூறாக வேண்டியே

நேர்ந்தீரும் பொன்னான நாள்.

இடுமெருள் அத்தனையும் ஈமாய் அறமாக்கும்

இறைவிக்கு வாய்த்த இந்நாள்.

சாந்தேம்மை ஆட்கொள்ள வாவென்றழைத்தீரும்

உலகத்தின் சைவத்தீருநாள்.

ஆசிரியர்: டீ. ஏ. சீ. சங்கராஜராஜா

யா/ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி

— அமெரிக்க சிவாலயத்தை நிறுவிய சுவாமிகள்
சற்குரு சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள்
நினைவு பிரார்த்தனை ஜனவரி மாதம்
05ம் நாள் உலகெங்கும் பிரார்த்திக்கப்பட்டது.

சுவாமிகள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் 25-08-2000 அன்று
கலந்துகொண்டபோது சுவாமிகள் அருகில் வெண்மையுடையுடன்
நிற்பவர் யாழ்ப்பாணம் கோப்பாயைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட
சுவாமி தொண்டுநாதா.

— அமெரிக்கா சிவாய சுப்பிரமணிய ஆச்சிரமத்தில் வாழும் துறவிகள்.

சற்குரு சிவாய கம்பிரமணிய கவாமிகள்

